LXXVIII. évf. 6.
(3832.)
2022. február 6.
Ára 270 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

A Római misekönyv új kiadásáról

Interjú Veres András püspökkel

Többéves előkészítés után már a nyomdai munkák fázisában tart a II. Vatikáni Zsinat határozata szerint megújított, Szent VI. Pál pápa által kihirdetett és Szent II. János Pál pápa által felülvizsgált, kibővített **Római misekönyv** *új magyar nyelvű kiadása. A munkákat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) megbízásából a Magyar Liturgikus és Egyházzenei Intézet vezette. A misekönyvről Veres András győri megyéspüspökkel, az MKPK elnökével beszélgettünk, aki egyszersmind a Liturgikus Bizottság elnöke és a Liturgikus Intézet vezetője is.*

– Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus felkészülési éveiben több alkalommal szóba került, hogy előkészítés alatt áll egy új misekönyv. Először is pontosítsuk: új vagy megújított misekönyvről beszélhetünk?

– Mindkettőről. A jelenleg is használt, 1991-ben kiadott, magyar nyelvű *Római misekönyv* lényegi részei nem változtak, de van, ami kikerült belőle, s emellett különféle javításokra és betoldásokra is szükség volt. Ugyanakkor lényeges, hogy a latin nyelvű *Editio Typica* alapján készülő misekönyv a harmadik, hivatalos, bővített kiadás alapján készült fordítás. Azaz egy új kiadásról beszélhetünk.

(Folytatás a 3. oldalon)

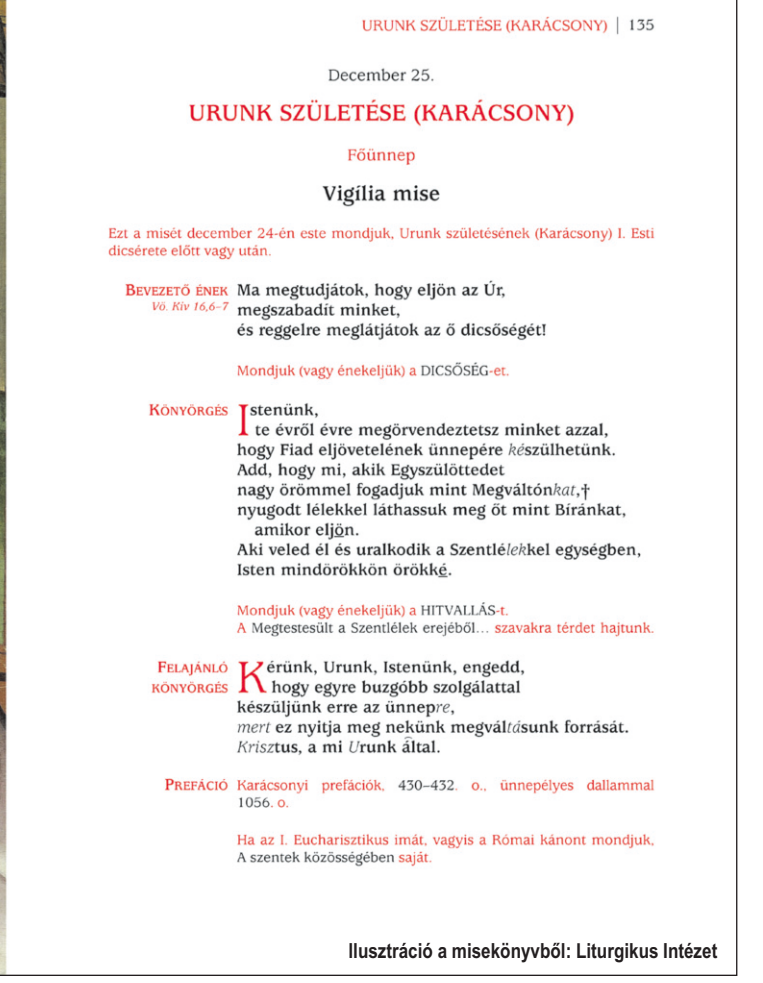

URUNK SZÜLETÉSE (KARÁCSONY) | 135

December 25.

URUNK SZÜLETÉSE (KARÁCSONY)

Főünnep

Vigília mise

Ezt a misét december 24-én este mondjuk, Urunk születésének (Karácsony) I. Esti dicsérete előtt vagy után.

BEVEZETŐ ÉNEK *Vö. Kiv 16,6–7*
Ma megtudjátok, hogy eljön az Úr,
megszabadít minket,
és reggelre meglátjátok az ő dicsőségét!

Mondjuk (vagy énekeljük) a DICSŐSÉG-et.

KÖNYÖRGÉS
Istenünk,
te évről évre megörvendeztetsz minket azzal,
hogy Fiad eljövetelének ünnepére *ké*szülhetünk.
Add, hogy mi, akik Egyszülöttedet
nagy örömmel fogadjuk mint Megváltón*kat*,†
nyugodt lélekkel láthassuk meg őt mint Bíránkat,
amikor eljön.
Aki veled él és uralkodik a Szentlé*lek*kel egységben,
Isten mindörökkön örökké.

Mondjuk (vagy énekeljük) a HITVALLÁS-t.
A Megtestesült a Szentlélek erejéből… szavakra térdet hajtunk.

FELAJÁNLÓ KÖNYÖRGÉS
Kérünk, Urunk, Istenünk, engedd,
hogy egyre buzgóbb szolgálattal
készüljünk erre az ünnep*re*,
mert ez nyitja meg nekünk megvált*á*sunk forrását.
*Krisz*tus, a mi *U*runk által.

PREFÁCIÓ Karácsonyi prefációk, 430–432. o., ünnepélyes dallammal 1056. o.

Ha az I. Eucharisztikus imát, vagyis a Római kánont mondjuk,
A szentek közösségében saját.

Ilusztráció a misekönyvből: Liturgikus Intézet

Együtt vagyunk Egyház
A nagymarosi plébániára látogattunk
5. oldal

A Média a Családért-díj közönségdíjasa lett szerzőnk, Uzsalyné Pécsi Rita
8. oldal

A szegény egy másik Krisztus
Elhunyt hajléktalanokért mutattak be szentmisét Budapesten
11. oldal

ISSN 0133-1205
22006
9 770133 120548

Emeljük ki azokat, akik emelik a kommunikáció minőségét!

Átadták a Szalézi Szent Ferenc-ösztöndíjat

Borsodi Attila, a Magyar Nemzet főmunkatársa vehette át a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Szalézi Szent Ferenc-sajtóösztöndíját. Az újságírók védőszentjéről elnevezett elismerést Veres András győri megyéspüspök, a testület elnöke adta át január 26-án Budapesten, a konferencia székházában, a járványhelyzetre való tekintettel szűk körben.

Az újságírói hivatás megbecsülésének jeléül a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2001 óta minden évben – külön megállapodás keretében – támogatja a média egy munkatársát a keresztény értékrend szakmailag megalapozott és hiteles képviseletének elősegítéséért a nem egyházi sajtóban.

Mi, emberek mi másról is lehetnénk megkülönböztethetők, mint hogy kommunikálunk? A filozófus azt mondta: „Gondolkodom, tehát vagyok”, de akár azt is mondhatta volna: Beszélek, tehát ember vagyok – fogalmazott rövid beszédében Veres András. Az MKPK elnöke elmondta, éppen ezért az Egyház – azon túl, hogy az isteni kinyilatkoztatás kommunikációját végzi – szeretné azokat, akik ebből a kommunikációból jeles módon kiveszik a részüket, példaként állítani a többiek elé.

(Folytatás a 3. oldalon)

Az ikon tanúságtétele

Megújult a miskolci székesegyház

Január 23-án, az Isteni ige vasárnapján Szent Liturgia keretében szentelték meg Miskolcon a belsőleg felújított Búza téri székesegyházat. A felújítás leglátványosabb része a hetvenkét, posztbizánci stílusban készült ikon. A templom belsejét Kocsis Fülöp metropolita, Szocska Ábel és Orosz Atanáz püspökök áldották meg. Keresztes Szilárd emeritus püspök is velük együtt szolgált a Szent Liturgián.

(Folytatás a 11. oldalon)

Otthon lehetek ebben a világban

Születésnapi beszélgetés Versegi Beáta-Mária szerzetesnővérrel

Versegi Beáta-Mária nővér a Nyolc Boldogság Közösség tagja, teológus, keresztény antropológus, szupervizor, coach. Számos egyetemi képzés oktatójaként és könyveiről is sokan ismerhetik. Életútja során megtapasztalta a mélységet és a vargabetűket is, de mostanra, ötvenedik születésnapjára az életeseményekből összeállt a kép: kirajzolódtak az összefüggések, értelmet nyertek a részletek.

– Milyen érzések vannak Önben a kerek évfordulón, amikor az emberek általában összegeznek, visszatekintenek, megvizsgálják az életútjukat?

– Nagy hála van bennem. Tudatosan készültem az 50. évemre. Már tavaly, a hétszer hét évnél eszembe jutott a *Szentírásban* is szereplő jubileumi év, kerestem, hogy mit üzen nekem. A nővértársaimmal körülbelül egykorúak vagyunk, és a közösségünkben nagy kultúrája van a születésnapok, különösen az ötvenedik ünneplésének. Sokat beszélgettünk arról, hogy nekik, akik már betöltötték az ötvenet, mit jelent ez. Hálás vagyok értük, hogy elém élték: lehet álmodni és visszatekinteni. Tavaly elkezdtem írni a bakancslistámat, összegyűjteni, mit szeretnék még megvalósítani, átélni. A napi feladatok és kihívások idővel sokat módosítottak ezen, így már nem az a fontos, hogy mire vágyom. Ezzel párhuzamosan növekedni kezdett bennem a hála érzése, megláttam, mennyi minden megtörtént, amire álmomban sem gondoltam volna.

(Folytatás a 9. oldalon)

A mai fiúknak el kell dönteniük, milyen apák szeretnének lenni

Január 13-án délután a* L'Osservatore Romano *vatikáni napilap honlapján jelent meg az az interjú, amelyet a napilap igazgatója, Andrea Monda és a Kiadói Igazgatóság igazgató-helyettese, Alessandro Gisotti készített a Szentatyával az apaságról a nemrégiben lezárult Szent József-év kapcsán. A Ferenc pápával készült teljes interjú fordítását közreadjuk. Az alábbiakban a beszélgetés első részét közöljük.

A Szent József-év tavaly december 8-án véget ért, de Ferenc pápa figyelme és szeretete Szent József iránt nem ért véget, sőt folytatódik azokkal a katekézisekkel, amelyeket november 17-e óta tart az egyetemes Egyház védőszentjének alakjáról. 2021-ben mi is megjelentettünk havonta az *Osservatore Romanóban* egy rovatot a Patris cordéról [a Szentatyának Szent Józsefről írt apostoli leveléről], melyet a *Vatican News* [Vatikáni Hírek] honlapja is átvett. Minden lapszámot a Szent Józsefről szóló apostoli levél egy-egy fejezetének szenteltük. Ez a rovat, mely az apákról szólt, de a gyermekekről és az anyákról is, képzeletbeli párbeszédben Szent Józseffel, felébresztette bennünk a vágyat, hogy megvitassuk a pápával az apaság témáját, az apaság legkülönbözőbb szempontjait, kihívásait és összetettségét. Így született ez az interjú, melyben Ferenc pápa válaszol a kérdéseinkre, feltárja a családok iránti szeretetét, a szenvedőkhöz való közelségét, valamint az Egyház ölelését az apáknak és anyáknak, akiknek ma ezernyi nehézséggel kell szembenézniük, hogy gyermekeiknek jövőt adjanak.

– Szentatya, Ön egy Szent Józsefnek szentelt különleges évet hirdetett, írt egy apostoli levelet, a *Patris cordé-t*, és a mostani katekézissorozata is az ő alakjáról szól. Önnek mit jelent Szent József?

– Soha nem rejtettem véka alá, mennyire összhangban érzem magam Szent József alakjával. Azt hiszem, ez gyermekkorom óta így van, neveltetésemből fakad. Mindig is különösen tiszteltem Szent Józsefet, mert úgy gondolom, hogy alakja kiválóan és különleges módon megmutatja, minek kellene lennie a keresztény hitnek mindannyiunk számára. József ugyanis egy hétköznapi ember, és életszentségét az jellemzi, hogy azokon a jó és rossz körülményeken keresztül vált szentté, amelyeket át kellett élnie, és amelyekkel szembe kellett néznie. De azt sem tagadhatjuk, hogy Szent Józsefet ott találjuk az evangéliumban, főleg Máté és Lukács elbeszéléseiben, mégpedig az üdvtörténet kezdeteinek fontos főszereplőjeként. És a Jézus születése körüli események nehezek voltak, tele akadályokkal, problémákkal, üldözéssel, sötétséggel, és Isten, hogy segítse világra születő Fiát, melléje állította Máriát és Józsefet.

Ha Mária az, aki a testté lett Igét a világnak adta, akkor József az, aki óvta, védte, táplálta és növekedni segítette. Azt mondhatnánk, hogy őbenne ott van a nehéz idők embere, a konkrét ember, a felelősséget vállalni tudó ember.

Ebben az értelemben Szent Józsefben két tulajdonság találkozik. Egyfelől József különleges lelkisége, melyet az evangélium az álmairól szóló történetekkel mutat be; ezek a történetek arról tanúskodnak, hogy József képes volt meghallani Istent, aki a szívéhez szólt. Csak egy imádkozó, intenzív lelki életet élő ember képes arra, hogy a bennünket körülvevő sok hang közül felismerje Isten hangját. E tulajdonságán kívül van egy másik is: József a konkrét ember, vagyis az az ember, aki rendkívül gyakorlatiasan néz szembe a problémákkal, és amikor nehézségekkel és akadályokkal találkozik, sosem vesz fel áldozatszerepet. Ehelyett mindig reagálni, válaszolni törekszik, bízik Istenben, és kreatív megoldást keres.

– Van-e különleges jelentősége ennek a Szent József iránti megújult figyelemnek ebben a megpróbáltatásokkal teli időszakban?

– A koronavírus-járvány miatt különösen nehéz időket élünk. Sok ember szenved, sok család van nehéz helyzetben, sokan vannak, akik félnek a haláltól, rettegnek a bizonytalan jövőtől. Azt gondoltam, épp egy ilyen nehéz időszakban van szükségünk valakire, aki tud bátorítani, segíteni, inspirálni bennünket, hogy megértsük, hogyan kell szembenéznünk ezzel a sötét időszakkal. József tündöklő tanú a sötét időkben. Ezért volt érdemes teret adtunk neki ebben az időszakban, hogy segítsen visszatalálni a helyes útra.

– Az Ön péteri szolgálata éppen március 19-én, Szent József ünnepén kezdődött…

– Mindig az ég figyelmességének tartottam, hogy március 19-én kezdhettem meg péteri szolgálatomat. Azt hiszem, Szent József valamiképpen azt akarta üzenni nekem, hogy továbbra is segíteni fog, közel lesz hozzám, és én továbbra is úgy gondolhatok rá, mint barátra, akihez fordulhatok, akire rábízhatom magam, akit megkérhetek, hogy közbenjárjon és imádkozzon értem. De természetesen ez a kapcsolat, melyet a szentek közössége biztosít, nincs fenntartva nekem, azt hiszem, sokaknak segítségére lehet. Ezért remélem, hogy a Szent Józsefnek szentelt év sok keresztényt segített abban, hogy újra felfedezze a szentek közösségének mély értékét, amely nem egy elvont, hanem egy konkrét közösség, mely konkrét kapcsolatban fejeződik ki, és konkrét következményei vannak.

– A „Patris corde" rovatban, amely lapunkban jelent meg a Szent Józsefnek szentelt különleges év alkalmából, összekapcsoltuk Szent József életét a mai apák életével, de a mai gyermekek életével is. Mit kaphatnak a ma fiai, vagyis a holnap apái a Szent Józseffel folytatott párbeszédből?

– Senki sem születik apának, de nyilvánvaló, hogy mindannyian gyermeknek születünk. Ez az első dolog, amit figyelembe kell vennünk, vagyis, hogy mindannyian, túl azon, amit az élettől kaptunk, mindenekelőtt gyermekek vagyunk, rábíztak minket valakire, egy fontos kapcsolatból származunk, melynek keretében felnőttünk, és amely meghatározott bennünket, jóban-rosszban egyaránt. Ezt a kapcsolatot megélni, és felismerni ennek fontosságát saját életünkben, annak megértését jelenti, hogy egy napon, amikor felelősséget vállalunk valaki életéért, vagyis amikor apaságot kell megélnünk, elsősorban azt a tapasztalatot visszük magunkkal, amelyre személyesen szert tettünk. Ezért fontos, hogy képesek legyünk reflektálni erre a személyes tapasztalatra, hogy ne ismételjük meg ugyanazokat a hibákat, és hogy megbecsüljük a megélt szép dolgokat. Meggyőződésem, hogy Józsefnek a Jézussal való kapcsolatában megélt apasága olyannyira befolyásolta az életét, hogy Jézus későbbi prédikációja tele van apás képzettársításokkal és utalásokkal.

Jézus például azt mondja, hogy Isten atya, Isten apa, és ez a kijelentés nem hagyhat minket hidegen, különösen, ha figyelembe vesszük az apaságról szerzett személyes tapasztalatát.

Ez azt jelenti, hogy József olyan jól teljesített apaként, hogy Jézus ennek az embernek a szeretetében és apaságában találta meg az Istenre hivatkozás legszebb módját. Azt mondhatnánk, hogy a mai fiúknak, akik a holnap apái lesznek, fel kellene tenniük maguknak a kérdést, hogy milyen apjuk volt, és milyen apák szeretnének lenni. Nem szabad hagyniuk, hogy apai szerepük a véletlen műve legyen, vagy egyszerűen egy múltbeli tapasztalat következménye, hanem tudatosan kell eldönteniük, hogyan akarnak szeretni valakit, hogyan akarnak felelősséget vállalni valakiért.

(Az interjú 2. részét az Új Ember következő számában adjuk közre.)

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Merényi Zita

Donald H. Calloway MIC Szent József ideje elérkezett! című kötete megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek 9–17 óráig; szerda 10–18 óráig) vagy megrendelhető az Új Ember online könyváruházban.

Embermentők

Horváth Zoltán terézvárosi plébános is Raoul Wallenberg-díjat kapott

A zsidómentő svéd diplomatáról elnevezett elismerést öten vehették át a budapesti Rumbach Sebestyén utcai zsinagógában január 25-én, kedden, köztük volt Horváth Zoltán, a terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplom plébánosa és Bakó Béla Pál erdélyi ferences szerzetes.

A Raoul Wallenberg Egyesület közleménye szerint az egyik díjazott Bíró András „alternatív Nobel-díjas" újságíró. Bíró András az elnyomott helyzetű falusi közösségek felzárkóztatására irányuló külföldi szakmai munkájának tapasztalatait hasznosította a hazai falusi roma közösségek felzárkóztatásánál. Létrehozta az Autonómia Alapítványt Magyarországon, amely elsőként foglalkozott roma civil szervezetek fejlesztésével.

Kitüntetést kapott Czinder Antal festő, grafikus, érem- és szobrászművész, akinek tanulmányait neves mesterek segítették, mások mellett Kisfaludi Strobl Zsigmond, Ferenczy Béni, Pátzay Pál. 1962 óta folyamatosan állítják ki műveit egyéni és csoportos kiállításokon. Az 1990-es évek közepén csatlakozott az egyesület munkájához, több budapesti köztéri Wallenberg-tábla is az ő munkája. Humánus elkötelezettségű művész, kritikusan tekint a világ dolgaira, határozottan fellép mindenfajta megkülönböztetés ellen, kiemelten a cigánykérdés anomáliái ellen – írták.

Díjat kapott Bakó Béla – Pál atya – ferencesrendi szerzetes. Az erdélyi születésű Bakó Béla papi tevékenysége után 1990-ben kérte felvételét a ferences rendbe, ahol 1994-ben örök fogadalmat tett. Intenzíven tevékenykedik a cigánypasztorációs és börtönmissziós szolgálatokban. Marosvásárhelyen szegénykonyhát működtet, 1998-tól félárva, árva, elhagyott gyermekeket gondoz.

Az Ame Panzh (Mi Öten) Tv Baxtalo közössége öt roma fiatalt takar, akik létrehoztak egy különálló online teret, amelyben megszólalhatnak, mivel egyre inkább úgy érezték, az általuk képviselt vélemények nem kapnak figyelmet a magyar médiában és az értelmiségi beszélgetésekben. Műsoraikban nem provokálnak, hanem gondolkozásra és talán cselekvésre inspirálnak – fogalmaztak, méltatva a díjazottakat. A fiatalok magasan kvalifikált, művelt, tájékozott világlátásukkal, bátor hangjukkal szinte előzmények nélkül robbantak be a roma közéletbe, amelynek ma már nélkülözhetetlen tényezői – írták.

Díjat kapott Kissné Balázs Barbara szociális munkás, aki az Élet Menete Alapítvány megalapítása óta önkéntes tagja a közösségnek. Szervező, csoportvezető, oktató. A Baptista Teológiai Akadémián szerzett diplomát. A roma holokauszttal foglalkozó projektek keretében csoportokat szervez és vezet Auschwitz-Birkenauba a nemzetközi roma holokauszt emléknap alkalmából. Roma származású, tudja, hogyan lehet oktatni a roma fiatalokat és bevonni őket is a munkájába.

Díjban részesült Horváth Zoltán István protonotárius kanonok, esperes. Horváth Zoltánt 1991-ben szentelték pappá Esztergomban. 1997–2001 között prefektus és tanár volt Esztergomban, az Érseki Papnevelő Intézetben és a Hittudományi Főiskolán, 2016-tól protonotárius kanonok. Évek óta lehetőséget ad a Keresztény–Zsidó Társaságnak keresztény–zsidó–iszlám oktatás, eladások megtartására, és támogatja tevékenységüket. Kiemelten fontos a szerepe a terézvárosi templom embermentő hagyományainak feltárásában és ápolásában – olvasható az egyesület közleményében.

Forrás: MTI Fotó: Máthé Zoltán/MTI

Piarista káptalan Mexikóban

Megválasztották a rend generálisát

A január 20. és február 11. között Mexikóban zajló 48. Egyetemes Káptalanon, a Szentszék engedélyével a következő hat éves ciklusra is Pedro Aguado Cuestát választották meg a káptalani atyák generálisnak.

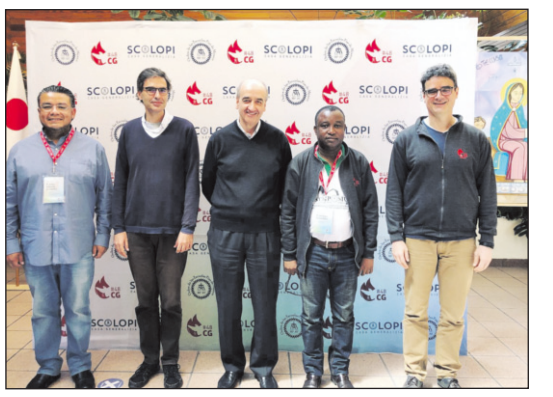

A generális munkáját segítő asszisztenseket is megválasztotta a testület: Európáért felelős asszisztens – Carles Gil i Saguer SP; Amerikáért felelős asszisztens – Julio Alberto Álvarez Díaz de la Cruz SP; Afrikáért felelős asszisztens – Félicien Mouendji Massongo SP; Ázsiáért felelős asszisztens – Urbán József SP.

Forrás és fotó:
Piarista Rend Magyar Tartománya

A Római misekönyv új kiadásáról

Interjú Veres András püspökkel

(Folytatás az 1. oldalról)

– Mi indokolja az új kiadást?

– A Püspöki Konferencia egyfelől azt tapasztalta, hogy elfogytak a misekönyvek. Másfelől már XVI. Benedek pápa elindított egy folyamatot: szükségesnek tartotta, hogy a misekönyv szövegeit a világon mindenhol nagyon mélyreható, szövegszerű revíziónak vessék alá, mert több nemzeti kiadásba is bekerültek nem minden szempontból helytálló fordítások. Volt, amivel kapcsolatban azonnali lépés történt: az átváltoztatás szavaiban soron kívül kérte a Szentatya a módosítást. Így került a *mindenkiért* kifejezés helyére a *sokakért*. Ferenc pápa azután az egyes püspöki konferenciák hatáskörébe sorolta a teljes munkafolyamatot, azzal, hogy végül a teljes szöveget fel kell terjeszteni az Istentiszteleti és Szentségi Fegyelmi Kongregációhoz megerősítésre.

– A Magnum principium kezdetű motu proprióba foglalt szentszéki megerősítés formálisnak tűnik. Mit mutatott a gyakorlat?

– Azt, hogy a megerősítés sok feltételhez kötött. A kongregációval együttműködve úgy kellett kialakítani a magyar nyelvű misekönyvszerkezetét, hogy az összhangban legyen a többi nemzet által kiadott könyvekkel. Nagyon fontos volt számunkra, hogy a határon túli püspökök kérését is figyelembe vegyük, és a területükön élt magyar boldogokat, az emléknapjaikat is belevegyük a misekönyvbe. Bele is dolgoztuk őket. A kongregáció több ellenvetést is tett ezzel kapcsolatban, de hosszú tárgyalások során sikerült elérni, hogy végül megértették, ez egy magyar nyelvű misekönyv, és a határainkon túl is jelentős számú magyarság él. Szeretnénk, hogy a misekönyvünk az összmagyarságnak szóljon, és ez az elv érvényesülhessen nálunk is, ugyanúgy, ahogyan a német vagy az angol misekönyv esetében.

– Az egyeztetések után mi lett a végeredmény?

– Az egyes területeken élt boldogok emléknapjai, ünnepei végül bent maradhattak a szövegben, de átkerültek a függelékbe, jelölve, hogy az adott boldogot, szentet csak azokban az egyházmegyékben lehet ünnepelni, amelyek megkapták erre a jogot az Istentiszteleti Kongregációtól.

– Visszakanyarodva az új kiadás előkészületeire, hogyan zajlott a munkafolyamat a szentszéki megerősítésig?

– A már meglévő szövegeket át kellett nézni, a kiegészítéseknél, az új szövegeknél új fordítások készültek. A munkát teológusok végezték. Ezt követte a lektorálási munka. Az így összeállt teljes anyag ezután az MKPK Állandó Tanácsa elé került átnézésre. Mivel egy nagyon nagy anyagról és felelősségteljes munkáról van szó, mindenkit köszönet illet, aki részt vett benne.

– Ahol változtatások történtek, ott mi indokolta a lépéseiket?

– Ferenc pápának és a kongregációnak az az utasítása, hogy ahol a szöveg bevett és teológiailag rendben van, ott nem kell hozzányúlni, ahol azonban eltérés van, ott szükséges megtenni a módosításokat. Az Állandó Tanáccsal ezért ennek megfelelően igyekeztünk dolgozni, és csak a legszükségesebb helyeken változtattunk.

– A jelenleg használt kiadás 974 oldalas. Hány oldal az új kiadás?

– 1156 oldal.

– Ez a jelentős gazdagodás szerkesztési, tördelési változásoknak köszönhető?

– Nem ezek okozták a gyarapodást, hanem a több prefáció, egy új kiengesztelődési eucharisztikus imádság (II. számú), valamint a bekerülő szentek könyörgései és miséi. Az 1991-től eltelt időszakban új boldogokkal, új szentekkel és új ünnepekkel is gazdagodott az Egyház. Az adventi és a húsvéti időszakban az egyes hétköznapok nem összevontan jelennek meg, hanem egymást követve a saját helyükön (pl. ahogyan a nagyböjti időszakban is található).

– Ha kézbe vesszük és kinyitjuk az új kiadást, azonnal feltűnik a változás.

– Igen, a szövegtükör szembetűnően változott. Egy amerikai kiadású, angol nyelvű misekönyvet vettük alapul, ezt használtuk mintaként.

– A napi szentmiseünneplés során melyek lesznek azok a változások, amiket a papok és a világi hívek észlelni fognak?

– Az egyik ilyen a bevezető szertartásoknál, a közgyónásnál található. Eddig az állt a misekönyvben: „Kérem ezért a Boldogságos, mindenkor Szeplőtelen Szűz Máriát…” Innen kikerült a *szeplőtelen* kifejezés, mivel az nem része a latin szövegnek.

A másik ilyen, hogy az eucharisztikus liturgiánál eddig az szerepelt: „a bor és víz titka által”. Itt csak a szórendet kellett megváltoztatni a latin szerint. A jövőben ez tehát úgy hangzik majd: „a víz és a bor titka által”.

– Korábban a magyar sajtót is bejárta a hír, hogy változni fog a békeköszöntés.

– Így van, meg is változik. Eddig úgy volt a szövegben, hogy „Köszöntsétek egymást a béke jelével!” Ennek helyére az kerül: „Engesztelődjetek ki szívből egymással!” 1969-ben ezt fogadta el a Szentszék, mint a békeköszöntésre való felszólítást. Az ehhez való visszatérés talán jobban hangsúlyozza a kölcsönösség dimenzióját a megbékélésben.

– Ha továbbhaladunk a szertartás menetében, találkozhatunk további változásokkal?

– Igen. Eddig az áldozás előtti részben a következő szöveg szerepelt a misekönyvben: „Boldogok, akiket meghív asztalához Jézus, az Isten Báránya.” Az új kiadásban ezt a következő váltja fel: „Boldogok, akik meghívást kaptak a Bárány lakomájára.” Mondhatnánk, hogy ezen a ponton a változás nem sok, mégis lényegi, hiszen a latin eredetitől eddig eltért a szöveg.

– Az eddigi misekönyv magyar szövege a *Vulgatát* vette alapul. Van ebben változás?

– Igen, itt is a latin misekönyv mintájára jártunk el. Azaz a legteljesebb fordítást vesszük alapul, a *Neovulgata* szövegeit. Így ahol eddig, például a kezdőénekben és az áldozási énekben a *Szentírás* volt idézve, ott is változott a szöveg.

– Fontos változás.

– Ez abból a szempontból is lényeges, hogy a Püspöki Konferencia döntése nyomán előkészítés alatt állnak az új olvasmányoskönyvek, amelyek már a *Neovulgata* alapján készülnek. Ha azt is figyelembe vesszük, hogy az olvasmányoskönyvekben eddig egy harmadik fordítás szerepelt, akkor láthatjuk, hogy valóban lényegi a változtatás: az olvasmányok és mise szövegeiben ezentúl azonos szövegekkel fogunk találkozni.

Nagy örömünkre zajlik az előkészítése egy evangeliárium kiadásának is. Ez az olvasmányoskönyvek eddigi kötetei mellett újdonság lesz, hiszen a vasárnapok és az ünnepek evangéliuma szerepel majd egy díszes kötetben.

– A szentmise szövegeinek éneklését segítik az új kiadásban?

– Igen, fontos változás, hogy a prefációnál megszokott jelölés szerint, az időszaki rész könyörgéseiben is jelölésre kerülnek a hajlítások. Az éneklést segítendő a könyörgések és a prefációk kottázott alapváltozatait is elkészítettük és elhelyeztük a függelékben, néhány prefáció pedig az éneklésben jártasabbak számára solemnis (ünnepélyes) dallammal is megtalálható.

– Mikorra várható az új kiadású misekönyv bevezetése?

– A célunk eredendően az volt, hogy az új misekönyv elkészüljön az eucharisztikus kongresszusra. A szentszéki megerősítés folyamata azonban elhúzódott, így az engedély csak a kongresszus idejére érkezett meg. Ezután a nyomdai kapacitáshiány és a világpiaci papírhiány késleltette a folyamatot. A kiadó és a nyomda tájékoztatása alapján úgy tűnik, hogy a nyomtatáshoz szükséges magas minőségű papírt immáron sikerült beszerezni, így elindulhat a nyomdai gyártás, majd pedig a kézzel készülő kötészeti munka. Várhatóan még az idei évben bevezetésre kerül az új misekönyv.

– Az új kiadás bevezetése mindenütt egyszerre fog megtörténni?

– Mivel az egész liturgikus életünk csúcspontját meghatározza a misekönyv, ezért átmeneti időszak nem lesz, egy adott időpontban, egységesen térünk át a használatára.

Kuzmányi István
Fotó: Merényi zita

Emeljük ki azokat, akik emelik a kommunikáció minőségét!

Átadták a Szalézi Szent Ferenc-ösztöndíjat

(Folytatás az 1. oldalról)

A mai világban, amikor sokszor szenvedünk attól, hogy a kommunikáció milyensége nagyon alacsony színvonalra kezd süllyedni, a tartalmáról nem is beszélve, mi kiemeljük azokat az embereket, akik emelik a közbeszédet, emelik a kommunikáció minőségét, akik saját gondolataikat Isten kinyilatkoztatásához kapcsolva úgy adják tovább, hogy ezzel értéket közvetítsenek – hangsúlyozta a főpásztor, aki beszéde után átadta a díjat Borsodi Attilának.

Borsodi Attila Hatvanban született, keresztény családba. A helyi Hatvani Szent István Sportiskolai Általános Iskolába (akkori nevén IV. sz. Állami Általános Iskolába) járt, majd a gödöllői Török Ignác Gimnáziumban érettségizett. Általános és középfokú tanulmányai során leginkább a történelem és költészet iránti szeretetével, a verseléssel, illetve a sporteredményeivel tűnt ki. Több alkalommal is elnyerte Gödöllőn a „Jó tanuló, jó sportoló” díjat.

A gimnáziumban töltött éveket követően felvételt nyert a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára, ahol történelem szakon tanult, majd ezzel párhuzamosan járt az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára politikaelmélet szakra. A két diploma megszerzése után – már munka mellett – a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának hallgatója volt, kommunikáció szakon szerezte harmadik diplomáját.

Az újságírással már a középiskolás évei alatt elkezdett foglalkozni, barátaival az intézményben saját újságot szerkesztettek. Hivatásszerűen a második diploma megszerzése óta dolgozik a sajtóban, kezdetben az akkor induló *Napi Ász* bulvár napilap belföld rovatánál helyezkedett el. Ezt követően átigazolt a *Magyar Nemzethez*, és ma is a lapnál dolgozik, 2020 szeptembere óta már főmunkatársként.

Borsodi Attila pályája elején leginkább politikai témájú cikkeket írt, később azonban

Borsodi Attila, a Magyar Nemzet főmunkatársa vehette át a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Szalézi Szent Ferenc-sajtóösztöndíját

egyre inkább a vidéki magyarság ügyei, az emberi sorsok, problémák felé fordult. Idővel újabb területeket karolt fel, így mind több cikket, riportot, interjút készített nemzetpolitikai kérdésekről, a határon túli magyarok helyzetéről és jószolgálati tevékenységekről. Leginkább talán mégis akkor teljesedett ki a munkássága, amikor – főleg 2015 után – egyre többször kezdett egyházi témákról írni. Mind jobban kereste a lehetőségét annak, hogy olyan papokkal, szerzetesekkel és nővérekkel találkozhasson, akik kiváló példaképei az egyre inkább értékválsággal küzdő 21. századi embernek. A *Magyar Nemzet* hasábjain folyamatosan beszámol többek között a Katolikus Karitász munkájáról is, valamint interjúkat készít a lap számára a nagyobb keresztény ünnepek alkalmával. A 2021 szeptemberében Budapesten megrendezett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eseményeiről napi szinten tudósított.

A magánéletben is igyekszik a környezete számára jó példával elöl járni. Családjával az elsők között csatlakozott a Kárpátaljai Testvércsalád Mozgalomhoz. Hosszú évek óta támogatják a dévai Szent Ferenc Alapítványt, az egyik Böjte-gyermeket keresztfiukká fogadták és segítik. A munkahelyen több gyűjtést szervezett rászorulók megsegítésére. Lakóhelyén megalapította a Nagykovácsi Szeretetszolgálat Facebook-csoportot, és ennek keretében több adománygyűjtést szervezett. A jószolgálat számára a kommunikáció maga, mert azt vallja, hogy fontosak a szép szavak, de a rászorulók felkarolásával tud a leghitelesebben a jézusi úton járni.

Feleségével három gyermeket nevelnek szeretetben, a család legfiatalabb tagja tavaly júniusban született meg.

Borsodi Attila köszönőbeszédében elmondta, hogy Szalézi Szent Ferencben és benne közös az, hogy mindketten az emberek szolgálatát választották, igaz, ő nem pap lett, mint a díj névadója – bár az anyai nagyapja nagyon szerette volna –, hanem újságíró. Hivatásának alakulásában fontos szerepe volt egy álmának tizenéves korában, amelyben a körülötte rossz dolgokat tevő – kábítószert fogyasztó, bujálkodó, erőszakos cselekményeket elkövető emberekért imádkozott az elsötétült égből megjelenő Jézus Krisztushoz. Krisztus odament hozzá, letérdelt, adott egy csókot a homlokára. Akkor nem értette, hogy ennek milyen jelentősége lesz az életében, de annyit megértett belőle, hogy az emberekkel kell foglalkoznia, s mivel szónoki képességei nem voltak, írni kezdett. Először verseket írt, aztán lépett az újságírói pályára.

Borsodi Attila az ösztöndíj mellett a *Magyar Kurírnak* köszönhetően egy *Új Ember*-könyvcsomagot is átvehetett, mely a kiadó új kiadványaiból állt.

A díjátadón közreműködött a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium tanulója, Törőcsik Ákos.

Agonás Szonja
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Ami emberré tesz

Lk 5,1–11

A meghívástörténetek magával ragadó eseménye a mindent elhagyó Krisztus-követés. Ez a lemondás félelemmel tölthet el bennünket. A meghívottak azonban nem úgy hagyják ott hálóikat és ezzel együtt egész megélhetésüket, fontosabb kötelékeiket, hogy semmijük sem marad. A tanítványok valami olyat fedeznek fel Jézusban, ami megérinti őket a vele való találkozásban. Ezért kezdik követni. És itt nem az elhagyáson, hanem a követésen van a hangsúly!

Jézusban nem azt fedezték fel, hogy ő a várva várt Messiás, a második isteni személy, maga a megtestesült Isten. Ezt csak évekkel később, hosszú utat bejárva ismerik fel és értik meg. Jézus személye az, ami igazán magával ragadja őket. Egy ember, aki után jó menni, aki nem olyan, mint más. Benne az „igen igen, és a nem nem”. Egyszóval egy olyan, *normális* emberrel találkoztak, amilyennel addig még soha. Egy magával ragadó emberrel.

A legnehezebb hivatás ez: *normális* embernek lenni. Lehet valakinek több szakmája, több diplomája, érthet a számítógéphez, a legmodernebb telefonhoz, mégis kudarcot vall az emberi kapcsolataiban, nem képes megbocsátani, és gyerekes konfliktusokba keveredik, melyeket jogi úton igyekszik rendezni. Önbecsülését csak az adja, amije van, amit felmutathat, de egyetlen percet sem tud a szeretteivel tölteni, hogy a haszontalannak tűnő, áldott pillanatokban együtt éljék meg a legfontosabb kincset: az egymásra fordított időt, a „jó együtt lenni” semmivel sem pótolható élményét. A szeretet és az idő szorosan összefügg, hiszen Isten is az időben jött el közénk, hogy szeressen bennünket.

A tanítványok mindezt úgy élték meg, hogy szinte nem is voltak tudatában, egyszerűen a nyomába szegődtek ennek a felbecsülhetetlen értéknek. Elhagytak mindent. Mégis minden az övék lett, vagyis a százszorosát kapták vissza mindannak, amijük addig volt.

„Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat halfogásra.” Emberségünk taván mélyre evezve megtalálom azt a jót, ami belül, a szívem legmélyén van, vagyis Isten csodálatos jelenlétét. Ez vezet el bennünket arra a kitüntető feladatra, hogy emberek lehessünk egy embertelen és Isten teremtését átformálni akaró vagy éppen semmibe vevő világban. Mindannyian emberhalászok vagyunk, abban az értelemben, hogy lehetőségünk van az igazi ember felfedezésére és felfedeztetésére, s így rátalálhatunk önmagunkra, teremtett voltunkra. A legnagyobb feladat kihalászni egy ember életéből azt, amitől *ember* lesz az imádság, a nevelés, a szeretet, az elfogadás és a közös küzdelmek által.

Az erőszak gyökerei:
Jólét munka nélkül,
Öröm lelkiismeret nélkül,
Tudás jellem nélkül,
Kereskedelem erkölcs nélkül,
Tudomány emberség nélkül,
Imádat áldozat nélkül,
Politika elvek nélkül.

(Mahatma Gandhi)

Bátor Botond OSPPE

SZENTMISEKOMMENTÁR

Az adományok felajánlása

A felajánlási körmenet után „a pap megtömjénezheti az oltárra helyezett adományokat, majd a keresztet és magát az oltárt annak jeleként, hogy jelezze: úgy száll Isten színe elé az Egyház áldozata és imája, mint a tömjénfüst. Az áldozati adományok és az oltár megtömjénezése után a diakónus vagy más szolgálattevő megincenzálhatja szent szolgálata miatt a papot és keresztségükből fakadó méltóságuk miatt a híveket is. Ezután a pap kezet mos az oltárnál oldalt állva: ezzel a szertartással a belső megtisztulás vágyát fejezi ki. Az áldozati adományok elhelyezése és a kísérő szertartások után a pap felszólítja az egybegyűlteket, hogy vele együtt imádkozzanak. Az áldozati adományok előkészítését a Felajánló könyörgés fejezi be, amely felkészít az Eucharisztikus imára. (…) A nép azzal csatlakozik a Könyörgéshez, hogy az Ámen felkiáltással a Könyörgést magáévá teszi.” *(A Római misekönyv általános rendelkezései,* 75–77.)

A felajánlásra vonatkozó liturgikus előírások nagy gazdagságot rejtenek. Jeremy Driscoll OSB a szentmiséről szóló könyvében az azt övező rítusokat nem véletlenül hívja *kisebb misztériumoknak.* Valóban, ezek a történések kibontják, közel hozzák azt a titkot, amiről az utolsó vacsora elbeszéléseiben szűkszavúan csak ennyit olvasunk: „kezébe vette”. Mindez nemcsak az adományokat, hanem a hívő közösséget is felkészíti arra a csodálatos cserére, amit elképesztő sűrűséggel fejez ki a bor és a víz elegyítésekor a pap által csendben mondott fohász: „A bor és a víz titka által részesüljünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek.” A második isteni személy, a Fiú megtestesülésének titka, és benne a mi megistenülésünk titka nyilvánul ki majd az eucharisztiában. Jézus Krisztus, a megtestesült és feltámadt Úr kezébe veszi ezeket a törékeny dolgokat – a kenyeret, a vízzel elegyített bort –, s velük együtt és általuk kezébe veszi a mi törékeny emberi életünket és legalább annyira törékeny emberi közösségünket, s istenhordozóvá teszi őket. Ennek a felülről kapott hivatásnak és méltóságnak szól a tömjénfüst az ünnepi liturgiákon, akár a szent színeket, akár a liturgiát vezető papot, akár a hívő népet illeti.

Ez az a méltóság, amire a pap felhívása is apellál: „Imádkozzatok, testvéreim, hogy áldozatunk kedves legyen a mindenható Atyaisten előtt.” A hívő nép keresztségénél fogva a teljes eucharistiában együtt imádkozik a pappal, a maga keresztségi meghívása szerint vesz részt az áldozat bemutatásában. Ennek szavaival, gesztusaival is jelét adja, akár a pap felhívására adott válaszával – „fogadja el az Úr kezedből az áldozatot” –, akár a felajánló könyörgésre mondott Ámen felkiáltással.

Az adományok előkészítése a maga fokozatosságával hívja be az ünneplő közösséget az eucharisztikus imába, a szentmise legszentebb pillanatába: Jézus hálaadásának terébe.

Fehérváry Jákó OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (58.)

Mivel napjainkban pillanatok alatt terjednek a hírek a Föld egyik szegletétől a másikig, gyakran halljuk, hogy nem csak tavasszal vannak árvizek, ezek szinte folyamatosan fenyegetik az itt vagy ott élő emberek életét. Egyházunk erre is igyekszik odafigyelni. Ezért Szent Liturgiát végezhet „sok esőzés és vízáradás idején tiszta időért” is. Összesen hét sajátos kérést iktathatunk be ilyenkor a megfelelő helyekre. Természetesnek vehetjük, hogy ezeknek a könyörgéseknek az alaphangja a bűnbánat, mint más ilyen sajátos esetekben is. Az a lelkület áll emögött, hogy bűneinkkel magunkra vontuk Isten büntetését, ami éppen most a sok esőben és vízáradásban mutatkozik meg, s ezért meg kell engesztelni őt.

> *Büntetésre méltókat cselekedtünk, Urunk. Jogos tehát, hogy igazságos ítéleted utolért bennünket*

A nagy ekténiába négy sajátos kérés illeszkedik bele, melyek közül az első az, amelyik az imént említett gondolatot a legjobban tükrözi. Arra kérjük benne az Urat, hogy „büntető haragjában vétkeink és gonoszságaink miatt ne sújtson minket”, hanem irgalmazzon nekünk „örök irgalmasságára és kegyelmességére emlékezve”. Itt még nincs szó a sok esőről, a második kérés viszont már említi, mégpedig „emlékeztetve” az Urat (íme, itt is az emberléptékű megfogalmazást találjuk) a Noéval kötött szövetségére. Így kérjük, hogy „ne törölje el vízáradással, förgeteggel és sötét ködökkel a földet és szegény népét”. Kicsendül itt a pozitív megfogalmazás is: „árassza el földjét a nap termékenyítő sugaraival s éltető melegével”. Nem véletlen tehát, hogy a liturgikon a „tiszta időért” kifejezést is belevette a címbe. A harmadik kérés szinte költői magasságokba emelkedik, miután megcélozta „az eső szüntelen szakadásának” megszüntetését: „a komor fellegek oszoljanak, s a nap vidámító arca újra fölragyogjon”. Végül egészen egyetemessé válik a könyörgés: az Úr „kegyelmezzen az embereknek, állatoknak s az egész földnek, s ne veszítse el aztokat záporesők árjával”. Ez, mint láttuk, a Föld bármely tájára érvényes.

A kettős ekténiába három sajátos kérés illeszkedik. Az első ismét az ember bűnösségére utal: „büntetésre méltókat cselekedtünk, Urunk”. Jogos tehát, hogy igazságos ítélete „utolért bennünket”. De éppen ezért kérleljük őt, hogy szánja meg bűnös népét, és fordítsa el az „ellenünk méltán fölgerjedt” haragját. Az általános megfogalmazás után következik az, hogy mire kell kérni az Urat. Sorjáznak egy könyörgésen belül a kérések: „ne oltsa ki életünket”, „a földet meg ne eméssze a vizek dagálya”, ne veszítse el éhséggel az életünket. S itt is következnek a pozitív megfogalmazások: szüntesse be az Úr „a záporesők ömlését”, és derítse föl a Nap melegét. A harmadik könyörgés Isten mindenhatóságára utal. Ő így tudja eloszlatni „a nedves levegőt s a sötét ködöket. Így tud „termékenyítő napsugarakat” küldeni a földre. Így tudja megadni, hogy „segélytelenül el ne veszszünk”. Mindezeket pedig a „szegény nép és az állatok hasznára” kérjük az ekténia megfogalmazása szerint.

Ezekből a sajátos kérésekből is látható tehát, hogy a bűnbánó lélek hogyan törekszik megszerezni Isten jóindulatát és irgalmasságát az élete megmentésére.

Ivancsó István

A HÉT SZENTJE

Tarantói Szent Egidio Mária

Február 7.

Francesco Antonio Domenico Pasquale Pontillo néven született szegény, kézműves család gyermekeként. Kiskorától ministrált és tagja volt a plébániai rózsafüzér-társulatnak. Korán elhatározta, hogy pap szeretne lenni. Azonban nem tanulhatott, mert már gyermekként dolgoznia kellett, hogy családját támogassa. Egy boltban volt segéd – munkaadója úgy emlékezett rá, mint aki a munka közben végzett imádságával oratóriummá tette az üzlethelyiséget.

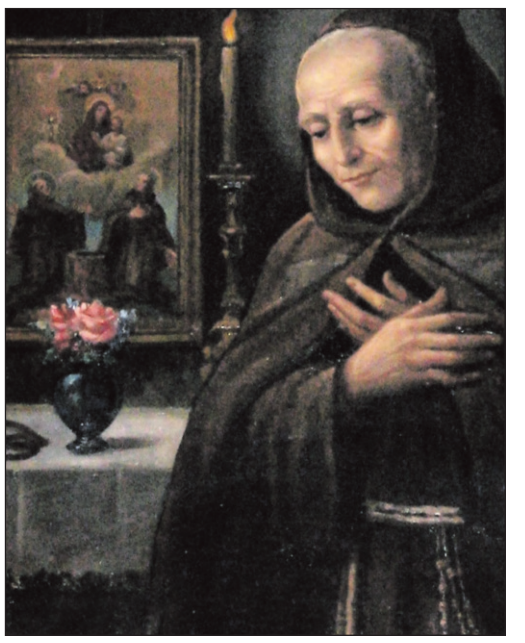

Tizennyolc éves korában meghalt az édesapja, így még inkább rá hárult a családfenntartás feladata. Még keményebben dolgozott, és amellett, hogy támogatta édesanyját, fizetésének egy részét pedig más szegény családok segítésére fordította. Édesanyja nemsokára újra férjhez ment. És bár Francesco tartott attól, hogy mostohaapja lesz, végül épp ő volt az, aki lehetővé tette a fiatalember számára hogy egyházi pályára lépjen.

A legenda szerint Francesco egy álmot látott, amelyben egy pap és egy szerzetes testvér jelent meg neki, és utóbbi szólította, hogy csatlakozzék hozzá. Ezért amikor belépett a minorita rendbe, bár ez volt gyermekkori álma, nem papnak, hanem testvérnek jelentkezett. Ekkor vette fel az Egidio Mária nevet, kifejezve a Szűzanya iránti tiszteletét. A noviciátust a rend galatonei kolostorában töltötte, amely a csend, az imádság és a szemlélődés háza volt. 1755-ben tett szerzetesi fogadalmat.

A rend Nápolyba küldte, ahol a San Pasquale a Chiaia templomhoz tartozó kolostorban először a konyhán, majd a rend gyapjúfeldolgozó üzemében dolgozott, végül portásként. E munkája során megismerkedett a helyi emberekkel. Sok szegény kopogtatott ugyanis a kolostor ajtaján segítséget kérve, akik felé mindig nagy szeretettel és türelemmel fordult. Elöljárói – látva, milyen jól megtalálja a hangot az emberekkel – kijelölték arra, hogy adományokat gyűjtsön a közösség számára, amely akkor még a szó szoros értelmében véve kolduló rendként is működött.

Egidio testvér a várost járva reményt és örömöt vitt a házakba, amelyekbe betért alamizsnáért. Ugyanakkor megismerte Nápoly kitaszítottjait is, s hogy segítsen rajtuk, számukra is kért adományokat. Éjszakánként pedig, amikor rendtársai már nyugovóra tértek, imádkozott a nyomorban élő családokért, a betegekért, illetve a szegények elnyomóiért, a gazdag arisztokratákért is. Számos csodás imameghallgatás kötődik a nevéhez, de nápolyiak nem csak ezért zárták szívükbe. Gazdagok és szegények, hívők és nem hívők a legtöbbet kapták Egidio testvértől: embertársi szeretetet.

L. K.

A hét liturgiája

C év

FEBRUÁR 6., ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP (Miki Szent Pál és társai, vértanúk Dorottya, Dóra, Réka) – Iz 6,1–2a 3–8 *(Izajás vállalja a prófétai küldetést.)* – 1Kor 15,1–11 vagy 1Kor 15,3–8.11 *(Az apostolok mindnyájan ugyanazt az evangéliumot hirdetik, hogy ugyanabban a Krisztusban higgyünk.)* – Lk 5,1–11 *(A csodálatos halfogás láttán az apostolok mindenüket elhagyták, és követték Jézust.)* – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét **– Énekrend:** Ho 220 – ÉE 589, Ho 220 – ÉE 149, Ho 127 – ÉE 595, Ho 152 – ÉE 189.

FEBRUÁR 7., HÉTFŐ (Richárd, Tódor, Trisztán) – 1Kir 8,1–7. 9–13 – Mk 6,53–56.

FEBRUÁR 8., KEDD – *Emiliáni Szent Jeromos vagy Bakhita Szent Jozefina szűz emléknapja* (Aranka, Elfrida) – 1Kir 8,22–23. 27–30 – Mk 7,1–13.

FEBRUÁR 9., SZERDA (Abigél, Apollónia, Alex) – 1Kir 10,1–10 – Mk 7,14–23.

FEBRUÁR 10., CSÜTÖRTÖK – Szent Skolasztika szűz emléknapja (Elvira) – 1Kir 11,4–13 – Mk 7,24–30.

FEBRUÁR 11., PÉNTEK – *Lourdes–i Boldogságos Szűz Mária emléknapja* (Adolf, Marietta) – 1Kir 11,29–32; 12,19 – Mk 7,31–37**.**

FEBRUÁR 12., SZOMBAT (Lídia, Lívia) – 1Kir 12,26–32; 13,33–34 – Mk 8,1–10**.**

FEBRUÁR 13., ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP (Ella, Linda, Katalin, Levente) – Jer 17,5–8 *(A próféta figyelmezteti Jojákim királyt, hogy ne az emberekbe, hanem az Istenbe vesse bizalmát.)* – 1Kor 15,12. 16–20 *(Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitünk.)* – Lk 6,17. 20–26 *(Jézus boldognak hirdeti a lélekben szegényeket, de jajt kiált a szívtelen gazdagokra.)* **Zsolozsma:** II. zsoltárhét **– Énekrend:** Ho 227 – ÉE 591, Ho 227 – ÉE 143, Ho 144 – ÉE 596, Ho 196 – ÉE 238.

Együtt vagyunk Egyház

A nagymarosi plébániára látogattunk

A Magyarország lelki erőművének számító Nagymaros plébániájára 2020 augusztusában került Csáki Tibor. „Nem könnyű száguldó vonatra felszállni” – így fogalmazott, amikor arról kérdeztük, hogyan látott munkához az új szolgálati helyén. Riportunk második része annak a sorozatnak, amelyben plébániákat szeretnénk bemutatni: azokat, amelyek partnereink az* Új Ember *hetilap terjesztésében.

Kápláni szolgálat népegyházi viszonyok között a szocializmus éveiben, misszió egy dominánsan protestáns településen, kollégium- majd iskolaigazgatói feladatok, a Váci Egyházmegye oktatás-nevelésügyének irányítása. Csáki Tibor ilyen előzmények után harminchat évi lelkipásztori tapasztalattal a háta mögött, gyakorlatilag a járványhelyzet kellős közepén került Nagymarosra plébánosnak. A pandémia megnehezítette a dolgát. „Minden papváltás krízis, nehéz a hívőknek, s a papnak szintén, még akkor is, ha olyan gazdag életű egyházközségbe érkezik, mint Nagymaros” – kezdi a beszélgetést. „Az ifjúsági találkozóknak köszönhetően egyfajta nosztalgia élt bennem a település iránt. 1978-ban, még civilként vettem részt először nagymarosi találkozón, s azután sokszor jöttem, később már káplánként, kollégium- és iskolaigazgatóként, plébánosként. Szent hely volt ez számunkra. Balás Béla, Kerényi Lajos hozta létre itt az első közösségeket, ők mindmáig összetartó erőként vannak jelen a település életében. Az itt szolgáló lelkipásztorok ezt az örökséget vitték tovább. „Ebbe a munkába kellett beleállnom, egy olyan helyzetben, amely nem tette lehetővé a személyes kapcsolatfelvételt. Egyelőre alig volt mód a találkozásokra.”

„Nagymaroson nagy múltú közösségek működnek, amelyek megszokták az önállóságot – mutatja be szolgálati helyét a plébános. – Keresem, hogyan tudok kapcsolódni hozzájuk, miként tudom segíteni őket. Aktív lelkipásztor utódja vagyok, de Isten országa onnan sarjad, ahonnan öntözzük. Mindegyikünk másként végzi a szolgálatát, az enyém is egy út, egy másik. Szeretném megmutatni az embereknek, hogy papként valóban az életük része akarok lenni. Ha az ember keresi, megtalálja a feladatot, én pedig nem ijedek meg a munkától.”

Csáki Tibor plébános számára fontosak a személyes kapcsolatok, vallja, hogy azok hiányában csak általánosságokról lehet prédikálni. „Amit papként követek, azt a járványhelyzet miatt eddig alig gyakorolhattam itt. Nem végezhettem azt a szisztematikus munkát, amit megszoktam. Nem tudom látogatni a családokat, az emberek be vannak zárkózva. Akikhez mennék – a kereszteltek, elsőáldozók, bérmálkozók családjai –, azokhoz nem jutok el a zárlat miatt. Mintegy húsz család otthonában jártam eddig, az Egyház legbelső tagjainál, akik vágynak arra, hogy vendégül lássák a papot. De ez nem a misszió. Az még nem kezdődhetett el” – mutatja be a helyzetüket.

A járvány miatt nem lehetett plébániai hittant tartani. A templomlátogatásra is kihatott a pandémia: az emberek eltűntek a templomból. Először a hívek fele tért vissza, mostanra mintegy a háromnegyede. Sokan megszokták, hogy otthonról, a fotelből is követhetik a misét. A kényszerű helyzetnek azért a sok hátrány mellett előnye is volt: felismertük, hogy a templom bennünk van, és a gondviselés így is segít minket. Meg kell találnunk azt, ami minden nehézség ellenére is jó a mostani életünkben, akkor is, ha több a rossz, mint a jó – mondja Tibor atya.

Új kezdeményezésekkel szólítja meg a nagymarosiakat. Havi rendszerességgel tartanak szeretetvendégséget, ahol a szentmise után az egész egyházközséget összehívják, köszöntik a névnaposokat. „Tanuljuk azt a kultúrát, hogy nem elszigetelten, kis csoportokban, hanem együtt vagyunk Egyház. Nagymarosnak szüksége van erre” – hangsúlyozza, és hozzáteszi: szeretné, ha az egyházközségi élet minden kereső ember előtt nyitva állna.

Több fronton kezdődött meg a munka: összegyűjtötték a kamaszokat, a középiskolásokat, és megtalálták a kapcsolatot a kicsikkel is. „A gyerekek alig várják, hogy péntek este legyen, és jöhessenek a plébániára. Pattogatott kukorica, pizza várja őket, kirándulás, taizéi imaóra, dicsőítés. A gyerekeknek élmény és tapasztalat kell, az vezet el az azonosuláshoz” – ezt Pécsi Rita neveléskutatótól tanulta Tibor atya. Nyáron hittanos tábort szerveztek, nemrég pedig kamaszok és fiatalok együtt előszilveszteréztek a plébánián. Volt családos kirándulás, házasság hete, és egyre több munkatárs segíti a plébánost: akolitusok, felolvasók, ministránsvezetők. Egy-egy rendezvény, szertartás már a közös munkájuk eredménye – sorolja Csáki Tibor az eredményeket.

Azt is hangsúlyozza: nagyon figyel arra, hogy a közösségi életük ne merüljön ki a külsőségekben. Fontosnak találja, hogy a rendezvényeket, együttléteket áthassa a kölcsönös szeretet, és az egymás közötti kapcsolatokban megjelenjen Isten. Értékesnek tartja a településen folyó karitászmunkát, a beteglátogatók szolgálatát. A szintén hozzá tartozó Zebegényben, ahol korábban nem voltak közösségek, megalakult a férfi- és a női kör, családcsoport indult, bibliaóra kezdődött. Mindenütt erősödnek a személyes kötelékek, és egyre több munkatárs csatlakozik hozzánk” – összegzi az életüket.

Tibor atyát 1986-ban szentelték. Nagyobb és kisebb településeken is szolgált, iskolát, kollégiumot igazgatott, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főigazgatóságának (EKIF) vezetőjeként összefogta a Váci Egyházmegye oktató-nevelő munkáját. Lelkipásztori tevékenységének első meghatározó tapasztalatát Dabas-Sárin szerezte, ahol három éven át volt káplán. „Hagyományos, népegyházi világ volt, de az isteni gondviselésnek köszönhetően foglalkozhattam fiatalokkal, és megtanultam hitoktatni. Öt-hat hittanórát tartottam naponta, kirándulásokat, nyári táborokat szerveztem. Jó időszak volt. És jó volt megélni a rendszerváltás éveit, örülök, hogy a részese lehettem ennek a korszaknak. Akkor még nem alakultak ki az egyházi élet struktúrái, ebbe az építkezésbe kapcsolódhattam be.”

Csáki Tibor: A gyerekeknek élmény és tapasztalat kell, az vezet el az azonosuláshoz

Pályájának következő állomása Vác volt, a székesegyházban lett káplán. 1991-ben a városba érkező piaristák újraindították a gimnáziumot. A püspök a Szent József Kollégium igazgatásával bízta meg. „Ahogyan Robinson kialakította az életét a lakatlan szigeten, mi is úgy építkeztünk.” Aztán elindult a Karolina Katolikus Általános Iskola, és egy év után Tibor atyát bízták meg a vezetésével. „Kezdettől fogva közel állt hozzám az iskolaügy, a szívemben hivatást éreztem a tanítás iránt. Mielőtt pap lettem, gépészmérnöknek tanultam, és arra gondoltam, műszaki tanár leszek.”

Vácot Monor követte a szolgálati helyek sorában. „Balos, inkább protestáns város volt. Ez utóbbinak köszönhetően nagyon szépen meg tudtuk élni az ökumenét. Ökumenikus iskolánk volt, a négy felekezet lelkészei minden héten ott voltunk a tanárok között, igyekeztünk megadni a neveléshez a spirituális alapokat.

A katolikus hitélet felépítése missziós feladat volt a településen. Az egyik templomot körbevették a bokrok, sok-sok év alatt minden elgazosodott, általános volt a közömbösség. Nekiláttam kiirtani a bokrokat, az emberek pedig látták, hogy dolgozom, és lassanként jöttek segíteni. Egy évvel később már foci- és kosárlabdapályánk volt az udvaron. Tíz éven át minden szombaton fociztunk. Ahogy református paptársam mondta, a focipálya helyettem is prédikált. Szép, felfutó ág volt ez, sok felnőtt ember találkozott a hittel mind a három hozzám tartozó településen. Ők lettek az Egyház aktív tagjai, és Isten küldött munkatársakat, mindenhová adott embereket. Kezdetben két idős néni volt a hitoktató, de aztán a fiatalok közül hárman elmentek a Sapientia főiskolára, hitoktató szakra. Hittek nekem, hogy érdemes, és idővel ők lettek a hitoktatóim. Isten országa mustármag volt, és hatalmas fává nőtt. Ebben a helyzetben, 2014-ben lepett meg Beer Miklós püspök azzal a kéréssel, hogy legyek az EKIF főigazgatója, s mellette a váci Fehérek templomának plébánosa. Fájó szívvel hagytam ott Monort.”

A katolikus iskolák főigazgatóságához mintegy harminc intézmény tartozott, voltak közöttük átvett, illetve alulról építkező iskolák is. Új pozíciójában Tibor atya azt tekintette az egyik fő feladatának, hogy „megkereszteljék” az iskolákat, s az evangéliumi tanítást ne csak a hittanórákon adják át a gyerekeknek, hanem a mindennapi életvitelben is. Csáki Tibor spirituálisként ma is jelen van az iskolaügy területén, lelkinapokat tart tanároknak, és törekszik arra, hogy ápolja a párbeszédközösséget. Hitvallása: éhséget kell ébreszteni az emberekben a jóra, hogy belső késztetésből kezdődjön el a formálódás, és „ne csak Krisztus csodálói, hanem követői legyenek”.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Hittel, emberséggel

Átadták a Boldog Batthyány László-díjat Körmenden

Wolf Terézia főorvos, körmendi háziorvos és Hajgató Éva ápoló, a Zala Megyei Szent Rafael Kórház Aneszteziológiai és Intenzív Osztályának főnővére részesült idén a „Test és a lélek orvosa" – Batthyány-Strattmann László-díjban. A hagyományokhoz híven idén is Körmenden, a Batthyány-kastélyban adták át az elismerést január 22-én, a díj névadójának emléknapján.

Idén már ötödik alkalommal adták át a díjat. Köszöntőjében Bebes István, Körmend polgármestere kiemelte: Batthyány-Strattmann László példa a ma embere számára is. De nemcsak kitűnő szemorvosi munkájával, példás családi életével, hanem a köz érdekében tett megnyilvánulásaival is. Nemcsak gyógyított, hanem támaszt és segítséget adott a legelesettebb embereknek. Olyan jelentős karitatív tevékenységet végzett, amelyet nemcsak az itt élők ismertek el, hanem a Katolikus Egyház is, amikor 2003-ban a boldogok sorába emelte.

A város dolgozik azon, hogy azokat az értékeket, amelyeket ő képviselt, tovább tudja adni az újabb és újabb generációknak – mondta a polgármester. – Templomot neveztek el róla, amelyhez a város ingyen adta a telket, a róla elnevezett ösztöndíjjal pedig tehetséges, de anyagilag rászoruló egyetemistáknak nyújtanak segítséget. Fontos, hogy útmutatásait, példaértékű cselekedeteit, emberségét, hitét naponta kövessük. Életpéldája a bizonyság, hogy az önzetlenség minden körülmények között alapvetés, a család szent és sérthetetlen, az elhivatottság alázatos is lehet, hitünk pedig szilárd és megrendíthetetlen.

Müller Cecília országos tisztifőorvos beszédében kiemelte, hogy Batthyány-Strattmann László megkülönböztetés nélkül, gyakran ingyen segítette az embereket magas szintű tudásával és szeretetével. Nemcsak a betegséget gyógyította, hanem a beteg embert is segítette.

A beteg tele van félelemmel, kérdésekkel, nagy megnyugvást, reményt tudunk részükre adni azzal a hittel, amit mi magunk is ajándékba kaptunk. Sokat jelent egy kézfogás, bátorító szó, mosoly számukra. Honnan jön ehhez az erő? A Mindenható megérinti a szíveket, és családtagjaink, közösségünk tagjain keresztül kapunk fizikai, lelki segítséget. Ők a mi szeretetforrásaink. Ők adnak erőt, és ha kell, vigasztalást is. Mindannyiunk mögött, mellett sok segítő áll, és ezért értük is hálát adunk a mai napon – mondta Müller Cecília.

Az egyik díjazott, Wolf Terézia körmendi háziorvos elmondta: Batthyány László életével Körmendre költözésekor ismerkedett meg, elolvasta naplóját is. Közben volt egy felismerése: az orvosi munkát úgy érdemes végezni, ahogy Batthyány László, és csak így szabad gyógyítani, a betegek felé fordulni. Példaképévé vált a boldog orvos az első pillanattól fogva. „A díj arra kötelez, hogy munkámat továbbra is Batthyány László szellemében és egyre jobban végezzem" – fogalmazott Wolf Terézia.

Az ünnepség a Szent Erzsébet-templomban folytatódott, ahol Székely János megyéspüspök mutatott be szentmisét. Szentbeszédében Batthyány László orvosi példájára mutatott rá:

nemcsak a betegséget gyógyította, hanem gyakran együtt is imádkozott a betegeivel. De törődött a városban élő szegényekkel is. A főpásztor kiemelte Boldog Batthyány-Strattmann László felesége, Coreth Mária Terézia szerepét is, aki nemcsak példás családanya volt, odaadó feleség, támasza a szegényeknek, hanem segítette férjét a műtétek közben is.

Az életünkben sok minden, amit az ember gyűjt, amit a világ megtapsol, elmúlik. A halotti ingen nincsenek zsebek. Odaátra nem viszünk semmit a földi gazdagságból. Az egyetlen dolog, ami megmarad, az az, amit odaadunk, amikor nagylelkűen élünk. Ez a nagylelkűség járja át az orvosokat, ápolókat, az egész társadalmat, hogy jobb és szebb legyen a világunk – kívánta Székely János.

A szentmise végén a megyéspüspök Batthyány László közbenjárásáért imádkozott.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Csendes tanúságtétel

Harmincadik fogadalmi évfordulót ünnepelt a pálos nővérek közösségének két tagja

Oltáriszentségről nevezett Mária Benedikta és Jézus Öt Szent Sebéről nevezett Mária Euzébia nővér Erdőkürtön a Magyarok Nagyasszonya-monostorban ünnepelte a kerek évfordulót január 20-án. A szertartást Puskás Antal, a pálos rend tartományfőnöke mutatta be Borsos József emeritus tartományfőnökkel együtt, aki a pálos nővérek közösségét alapítása óta kísérte és támogatta.

Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről nevezett Mária Teréz pálos nővér beszámolóját adjuk közre.

A Magyar Pálos Rend alapító szentjének Esztergomi Boldog Özsébet tartja, akinek a liturgikus ünnepe a rendben és a magyar egyházban január 20-án van.

Két jubiláns nővérünk 30 évvel ezelőtt tette le egyszerű fogadalmait, 1992. január 20-án. A három evangéliumi tanács (tisztaság, szegénység, engedelmesség) mellé még egy negyedik fogadalmat is tesznek a nővérek, az engesztelésre. Egész életüket odaadják az Úrnak, hogy Istent megdicsőítsék és a magyar emberekért közbenjárjanak. Ez a közbenjárás és tanúságtétel nem zajos, hangos, feltűnést keltő, hanem csendes. A rejtekben a nővérek imában hordozzák egész hazánkat, lehetőleg minél több kegyelmet és erőt kérve mindenkinek.

„Amit fogadtam az Úrnak" (Zsolt 115,14) — imádkozza a zsoltáros. Két alapító nővérünk szívvel, lélekkel teljesítette ezeket a sorokat, és nekünk, fiataloknak példát adnak egész életükkel, hogy amit fogadtunk az Isten megdicsőítése és viszontszeretése mellett, magyar hazánknak és a benne élő embereknek is szükséges. „Amit fogadtam az Úrnak, megadom egész népének színe előtt." Az Úr meghívta őket harminc évvel ezelőtt, hogy „Vele legyenek" (Mk 3,13) és fogadalmaikkal kegyelmet kiesdve közbenjárjanak magyar hazánkért.

A szentmise végén körmenetben kivonultak a kertbe, ahol a nemrég felállított Remete Szent Pál-szobrot áldotta meg Antal atya. A szobrot Tóth Dávid verőcei szobrászművész készítette. Nagy szaktudása mellett elmélkedve, átimádkozva faragta, gondosan előkészült, mielőtt hozzákezdett volna. Nem csak információk beszerzésével, hanem sokkal inkább figyelve a Szentlélek indítására, Lélekkel faragta ezt a művészi szobrot. A szobor Remete Szent Pált állva ábrázolja, égre emelt tekintettel, vállán a holló ül, amely a legendája szerint kenyeret vitt számára mindennap. Szent Pál lábánál egy oroszlán fekszik.

József atya a szobor megáldása után áldást adott a Remete Szent Pál-ereklyével a nővérekre. A nővérek közössége a két jubiláns nővérrel együtt este rövid szertartás keretében

együtt újították meg a fogadalmaikat és adtak hálát az Úrnak, a *115. zsoltár* szavait énekelve:

„Mit adhatnék én az Úrnaka sok jóért, amit nekem juttatott… Amit fogadtam az Úrnak, megadom egész népének színe előtt. Az Úr házának udvarán…"

Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről nevezett Mária Teréz nővér
Fotó: Pálos nővérek

Katolikus teológust tüntettek ki az ökumenikus imahéten

Pro Unitate in Christo („A Krisztusban megélt egységért") díjat vehetett át Benyik György katolikus plébános, teológiatanár. A Both Antal Teológiai és Kulturális Alapítvány elismerését Fekete Károly, a Református Egyház Tiszántúli Egyházkerületének püspöke és Kustár Zoltán kuratóriumi elnök együtt adták át január 23-án a debreceni református Nagytemplomban az ökumenikus imahét záróalkalmán.

A Pro Unitate in Christo-díjat a Both Antal Teológiai és Kulturális Alapítvány kuratóriuma 2018 novemberében alapította elsősorban azzal a céllal, hogy hazai és nemzetközi szinten egyaránt előmozdítsa az ökumenikus, felekezetközi párbeszédet, mindenekelőtt a római katolikus és a református egyház között. A díj odaítélését oklevél és emlékplakett dokumentálja. (Az emlékplakett Győrfi Ádám szobrászművész alkotása.)

Benyik György a Szegedi Biblikus Konferencia megalapításával, folyamatos szervezésével hosszú időn át és jelentős mértékben járult hozzá a hazai katolikus és protestáns egyházak közötti teológiai párbeszédhez, egymás kölcsönös megismeréséhez és megbecsüléséhez.

*

Benyik György 1952-ben született Soltvadkerten. Teológiai tanulmányait 1970–71-ben a Szegedi Hittudományi Főiskolán, majd 1972 és 1975 között Budapesten, a Hittudományi Akadémián végezte. 1975-ben Soltvadkerten szentelték pappá, majd 1978-ig a kalocsai Szent Imre-plébánia káplánja volt. Teológiai doktorátusát 1977-ben Budapesten, a Hittudományi Akadémián szerezte meg, majd 1978 és 1980 között Rómában bibliatudományt tanult. 1978 óta tanít a szegedi Gál Ferenc Egyetem Biblikus Tudományok Tanszékén, jelenleg főiskolai tanár beosztásban. Több mint százhetven tudományos publikációt jegyez.

1989-ben indította útjára a Szegedi Biblikus Konferencia rendezvénysorozatát, amely azóta is minden évben találkozási fórumot kínál a hazai és a határon túli katolikus bibliatudósok számára. Már 1989-ben, az első összejövetel kapcsán felmerült a kérdés, hogy nyisson-e a konferencia a többi felekezet felé. Benyik György a nyitás mellett döntött. A szegedi

rendezvénysorozat ezzel a bibliatudomány magyar nyelvű művelői számára az ökumenikus találkozás és a felekezetközi párbeszéd legfontosabb fórumává vált. Az előadók között sorra jelentek meg nyugat-európai és magyar protestáns teológusok, hogy a *Szentírás* kapcsán érdemi felekezetközi diskurzust folytassanak.

Munkássága előtt a konferencia közössége 2020-ban külön kötettel tisztelgett. Jól dokumentálja a szegedi találkozók felekezetközi jellegét, hogy a 886 oldalas kiadvány 66 szerzője közül 26 protestáns, s ugyancsak a konferencia ökumenikus elkötelezettségét bizonyítja, hogy az általa alapított tudományos elismerést, a Gnilka-díjat az eddigi hat római katolikus mellett négy református és evangélikus bibliatudós is átvehette már.

Benyik György a magyarországi biblikus szakirodalom történetének kiváló ismerője és lexikográfusa. Ökumenikus beállítottságának további ékes bizonyítéka, hogy a témában szerkesztett gyűjteményes köteteiben (2000 és 2016) a magyar katolikus és protestáns egyházak legnagyobb biblikusai egyaránt helyet kaptak. 2017-ben és 2019-ben az ő irányításával készült római katolikus hangzó Biblia elnevezésű projektjébe a Debreceni Református Hittudományi Egyetem és más protestáns oktatási intézmények hallgatói is meghívást kaptak.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Újraindulnak a zarándokvonatok

Négy nemzetközi és egy belföldi vonattal is utazhatnak a missziós zarándokok idén a Misszió Tours Utazási Iroda és a MÁV-START együttműködésének keretében. Az erről szóló január 26-i sajtótájékoztatón Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke is beszédet mondott.

Ahogy Korbuly Péter rádióbemondó, a sajtótájékoztató házigazdája elmondta, 2022-ben újra útra kelnek a zarándokvonatok a Misszió Tours Utazási Iroda és a MÁV-START együttműködésének keretében.

A hagyományosan a csíksomlyói pünkösdi búcsúba induló Boldogasszony-zarándokvonat és a lengyelországi Częstochowába tartó Fekete Madonna-zarándokvonat mellett Međugorjéba is indul vonatos zarándoklat, ez utóbbi szeptemberben.

Idén különvonat is indul a csíksomlyói pünkösdi búcsúba, Misszió Zarándokvonat – Csíksomlyó névvel. Ez péntek délután indul, és miután a zarándokok részt vesznek a szombati fogadalmi búcsún, este indulnak haza, és pünkösdvasárnap reggel érkeznek meg Budapestre. A zarándokvonaton fekvőhelyes kocsik is lesznek.

A szervezők a vonatos utazások alatt vonatrádióval, közös programokkal és éttermi, mozgóbüfé szolgáltatásokkal is várják majd a résztvevőket. Az éjszaka közlekedő vonatokon fekvőkocsik is lesznek, kényelmesebbé téve az utazást.

A Boldogasszony-, valamint a Fekete Madonna-zarándokvonat fővédnöke Kövér László, az Országgyűlés elnöke és Veres András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke.

Veres András püspök lesz a lengyelországi zarándoklat lelkivezetője, Varga Lajos segédpüspök pedig a csíksomlyói zarándoklaté.

Hazai tájakon a Munkás Szent József – Szentkúti zarándokvonat robog majd, a férfiakért felajánlott lelkiségi úton, Böjte Csaba OFM vezetésével.

A sajtótájékoztatón elhangzott, hogy a magyar kormány támogatásával, a Rákóczi Szövetség és más szervezetek közreműködésével több száz – külhoni vagy a hazai gyermekvédelem által felkarolt – fiatal is részt vesz majd a határokon átívelő, a nemzeti összetartozást és a nemzetek közötti összefogást erősítő zarándokvonatos eseményeken.

Veres András a sajtórendezvényen elmondta, a zarándokvonatos utazások alkalmasak a hit ébresztésére és elmélyítésére. A hívő ember számára nem ismeretlen, hogy az ima négy eleme a dicsőítés, a hálaadás, az engesztelés és a kérés. A tavalyi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra gondolva például a dicsőítés juthat eszünkbe, hálát adhatunk az életünkben sok mindenért, s a kérő ima mellett engesztelésre is szükség van az emberi gyarlóság, a bűneink miatt.

Reményeink szerint a zarándokvonatok már a világjárvány utáni időszakban indulhatnak útnak, s ekképpen az imánk minden eleme előtérbe kerülhet – mondta a püspök.

Veres András arról is beszélt, hogy „az utóbbi hónapokban, években tapasztalható ideológiai agresszió közepette nem is olyan egyszerű kereszténynek, egyáltalán normálisnak maradni”, ehhez a megmaradáshoz kérjünk a Szentlélektől tisztánlátást, bölcsességet, s a megkülönböztetés ajándékát – tette hozzá.

„Bízom abban, hogy nagyon sokan fognak jelentkezni az idei vonatos zarándoklatokra, amelyek a lelki megújulás eseményeivé válhatnak, s ebben igyekszem én is segíteni” – zárta a beszédét a püspök, aki a lengyelországi zarándoklat lelkivezetője lesz.

Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára a sajtótájékoztatón hangsúlyozta, a vonatos zarándoklatok üzenete, hogy „itt Magyarországon a keresztény kultúra nem avíttas emlék csupán”, hanem velünk élő hitbeli történés, és „ez így van rendjén” hazánkban és Európában is. Másrészt ezeken a zarándoklatokon a közösségben való létezést, az egymásra figyelést is gyakorolhatjuk.

A gyermekvédelemből érkezett fiatalok, akiknek az utazását támogattuk és támogatjuk, elmondták, hogy óhajtják, szeretik ezeket a közösségi tapasztalatokat – tette hozzá az államtitkár.

Kormányos László, a MÁV-START Zrt. vezérigazgató-helyettese többek között elmondta, hogy a lengyel, román állami vasutakkal is jó a kapcsolat, illetve megosztotta személyes élményét arról, amikor a tavalyi eucharisztikus kongresszusra hétszáz erdélyi gyermek közlekedését biztosították a vasúton, és Böjte Csaba testvérrel is találkozhatott.

A rendezvényen felolvasták Kövér László, az Országgyűlés elnöke köszöntőjét, majd Budai László, a Misszió Tours Utazási Iroda vezetője beszélt arról, hogy a zarándokutazásokon „maximálisan figyelembe veszik majd a pandémiával kapcsolatos aktuális szabályokat, tekintettel a más országokban hatályos helyi rendelkezésekre is”.

A főszervező elmondta, hogy nagyon nagy a várakozás a vonatos zarándoklatokkal kapcsolatban, a Csíksomlyóra induló Boldogasszony-zarándokvonat például már félig megtelt.

Budai László arról is beszélt, hogy a Rákóczi Szövetség jóvoltából idén száz kárpátaljai fiatal utazhat a lengyelországi kegyhelyre, a járványhelyzetre utalva pedig hangsúlyozta, a vonatos zarándoklatokkal kapcsolatban „egy lehetőség áll előttünk, ez pedig az, hogy reménnyel tekintsünk a jövőbe, a hitünk alapján. Ezt szeretnénk üzenni innen a Nyugati pályaudvar királyi várójából”.

Zarándokvonatok – 2022

MUNKÁS SZENT JÓZSEF – SZENTKÚTI ZARÁNDOKVONAT A FÉRFIAKÉRT Mátraverebély-Szentkút, május 1. (vasárnap) Lelkivezető: Böjte Csaba ferences szerzetes

BOLDOGASSZONY-ZARÁNDOKVONAT Csíksomlyói pünkösdi búcsú, június 2–5. Lelkivezetők: Dr. Varga Lajos püspök, Burbela Gergely verbita ésTímár Asztrik ferences szerzetesek

MISSZIÓ-ZARÁNDOKVONAT – CSÍKSOMLYÓ, június 3–5.Lelkivezetők: Böjte Csaba ferences szerzetes, Michels Antal atya

FEKETE MADONNA-ZARÁNDOKVONAT Częstochowa és Krakkó, június 20–24. Lelkivezetők: Veres András püspök, az MKPK elnöke, Tamás József nyugalmazott segédpüspök és Bátor Botond pálos szerzetes

HÁLAADÓ MEĐUGORJEI ZARÁNDOKVONAT Szeptember 12–16. Előkészületben!

Bővebb információk: *www.missziotours.hufacebook.com/missziotours* +36 20 565 3258

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Kaposvár díszpolgára lett Varga László megyéspüspök

Január 23-án, Kaposvár város napján ünnepi közgyűlést és gálaestet tartottak a Csiky Gergely Színházban. A hagyományokhoz hűen az ünnepségen ismerték el mindazokat, akik kiemelkedő munkájukkal szolgálják a várost.

A „Kaposvár város díszpolgára” kitüntető címet 2022-ben több évtizedes lelkipásztori tevékenységéért, valamint az egyházmegye elesettjeinek felkarolása érdekében végzett példaértékű munkájáért Varga László megyéspüspök vehette át.

„Gratulálok és köszönöm! – kezdte ünnepi beszédét a főpásztor. – Gratulálok minden kitüntetettnek, aki tavaly és az idei évben részesült bármely kitüntetésben. Jelek ők, akikre nemcsak hogy érdemes odafigyelni, hanem a példájukból merítve mindannyiunknak törekednie kell arra, hogy a legtöbbet hozzuk ki magunkból, és teljes életet éljünk másokért.

A kitüntetettek nevében és a magam nevében is hálásan köszönöm az elismerést. Amikor megtudtam, két dolog jutott eszembe. Az egyik, hogy hiszen én nem csináltam semmit.

1986. szeptember 18. óta az életem legfontosabb része a semmittevés. Ez azt jelenti, hogy mindennap hajnalban van egy óra, mikor nem csinálok semmit, csak jelen vagyok az Isten jelenlétében.

A többi ebből következik. Csak a munkámat és a hivatásomat végzem, örömmel. A másik, ami eszembe jutott, egy vers, hogy helyén tudjam kezelni a dolgokat. József Attila *Én költő vagyok* című verse:

„Én költő vagyok, de nem kell dicsőség, ne ünnepelje bennem senki hősét, ily ünneplést én Istenre hagyok. Ő az, hogy nincs nagy, kinél nincs nagyobb. Versem azé, ki szívem versbe kérte és nékem elég a barátság érte.”

Ez a barátság határozza meg a megtérésem óta az életemet, a hivatásomat, a papságomat, a szolgálatomat. Ebből a barátságból nagyon sok kincs született, amit a prédikációkban, előadásokban, lelkigyakorlatokban osztok meg másokkal.

Arra gondoltam, hogy most önökkel is megosztom azt, ami a legjobban foglalkoztat. Huszonöt éve minden nyáron tartok egy nagy lelkigyakorlatot a városban. Az idei lelkigyakorlat témája a békességteremtés.

Szükségünk van a szív békéjére. Minden világháború a szívben kezdődik, a szív megosztottságában. Szükségünk van a szív békéjére, ezért békességet kell teremtenünk a szívünkben. Békességet kell teremtenünk a kapcsolatainkban!

Megosztottak a családjaink. Megosztott a szülők egymással való kapcsolata; a szülők, gyermekek, a generációk kapcsolata. Békességet kell teremtenünk a családokban és a kapcsolatainkban!

Mivel megosztott az Egyház is, ezért nagyon fontosnak tartom, hogy békességet teremtsünk az Egyházban is.

Soha ilyen erővel nem zúdult gyűlölet egy pápára, mint Ferenc pápára. Nemcsak az Egyházon belülről, hanem az Egyházon kívülről is. Békességet kell teremtenünk az Egyházban!

Mivel nagyon megosztott a társadalom – szekértáborokra oszlott, démonizáljuk egymást, pártoskodunk és gyűlöletet szítunk –, ezért békességet kell teremtenünk a társadalomban is.

Erről szeretnék majd idén a három nagy lelkigyakorlaton tanítani, beszélni.

Mahatma Gandhi szobájában egyetlen egy kép lógott: a názáreti Jézus képe. Egyetlen egy kis mondat volt alá írva: »Ő a mi békességünk!«

A názáreti Jézus békéjét, az Úr békességét kívánom minden jelenlévőnek, minden kaposvárinak, és azt, hogy éljük meg a békességteremtés boldogságát! Köszönöm, hogy meghallgattak!” – zárta ünnepi beszédét a megyéspüspök.

Az ünnepi alkalmon Szita Károly, Kaposvár polgármestere hangsúlyozta: „Azt szeretnénk, hogy egészségben és boldogságban élhessünk egymás mellett hosszú-hosszú ideig. Azt, hogy otthonunk környezetét, fáit, parkjait, levegőjét megőrizhessük vagy éppen még tisztábbá tehessük. Kaposvár ünnepnapján e célok mellett kell hitet tennünk.

Az elmúlt évtized közös sikerei a bizonyítékai annak, hogy az álmok számunkra elérhetők. A kaposvári álmokhoz pedig mi magunk kellünk. Együtt, közös akarattal és elhatározással. A többi már gyerekjáték lesz” – fogalmazott Kaposvár polgármestere.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Isten küldöttei

Akolitusokat avattak Szombathelyen

Véget ért a Szombathelyi Egyházmegye által indított második akolitusképzés. A tizenhét jelöltet január 22-én avatta fel a szolgálatra a szombathelyi Sarlós Boldogasszony-székesegyházban Székely János megyéspüspök.

2019-ben kezdődött meg a jelentkezők képzése, akiket 2021 januárjában avatott lektorrá Székely János. Egy évvel később pedig elérkezett a várva várt nap, amikor a képzés lezárultával az akolitusi szolgálatra is felavatta őket a megyéspüspök.

Ezzel az életre szóló elköteleződéssel nagy segítségére lehetnek a helyi egyházközségeknek, például igeliturgia végzésében, a plébániaszolgálat sokféle teendőiben, zarándoklatok szervezésében, közösségek vezetésében.

„Krisztus sokféle módon kopogtatott az életetek ajtaján. Ma igent mondtok erre a hívásra, amellyel ő azt szeretné, hogy a kincseket, amit adott, másokkal is megosztanátok. Legyetek igazi követők, egészen közel az Ő szívéhez” – buzdított szentbeszédében Székely János.

A főpásztor utalt arra, hogy január 22-én emlékezik meg egyházunk Boldog Batthyány-Strattmann Lászlóról, aki a világi keresztények egyik nagy példaképe, s aki a lelki életében megélte a Krisztussal való egységet: újra és újra befogadta őt a napi szentmisében, szentáldozásban, az imádságaiban, és Krisztust sugározta a körülötte élők felé.

„Krisztus számít rátok, legyetek az Ő világossága!” – zárta homíliáját a megyéspüspök.

A szentbeszéd után következett az avatási szertartás.

A jelöltek egyesével léptek előre, majd letérdeltek a kelyhet tartó főpásztor elé. „Vedd ezt az Eucharisztia ünneplésére előkészített kenyeret, és úgy élj, hogy méltóképpen szolgálhass az Úr és az Egyház asztalánál!” – bízta rájuk a küldetést Székely János.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Építő szándékkal a közösségért, egymásért

Szerzőnk, Pécsi Rita lett a 2021. évi Média a Családért-díj közönségdíjasa

Átadták a Média a Családért-díjakat január 24-én Budapesten, a Magyar Állami Operaház EIFFEL Műhelyház épületében. A szakmai zsűri és a közönség azokat a családbarát cikkeket és műsorokat díjazta, amelyek a családról, a családnak szólnak. A magyarországi szakmai díjat Kácsor Zsolt, a Népszava újságírója kapta, a közönségdíjat állandó szerzőnk, Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató vehette át.

A Média a Családért Alapítvány tizenöt éve díjazza azokat a családbarát cikkeket és műsorokat, amelyek a családról és a családnak szólnak: történeteket mesélnek el, kérdéseket tesznek fel és válaszokat keresnek a családokat érintő élethelyzetekre, problémákra. 2016-tól a külhoni magyar írásokat is szemlézik és díjazzák. A 2021. év jelöltjeire a közönség 2022. január 10. éjfélig adhatta le voksát az alapítvány honlapján.

Szendéné Kiss Nóra, Uzsalyné Pécsi Rita és Baranyai Béla

A szakmai zsűri a megjelenéseket havonta szemlézi, és minden hónapban egy írást és szerzőjét díjazza. Örömünkre szolgál, hogy 2021 januárjában Baranyai Béla vezető szerkesztő kollégánk *Krisztus „algoritmusa" – Beszélgetés Fekete Zsombor játéktervezővel* című interjúját, júniusban Szendéné Kiss Nóra szerzőnk *Odaföntről érkezik a fájdalomcsillapító – Nevelőszülőnek lenni* című írását és szeptemberben Uzsalyné Pécsi Rita szerzőnk *Beteljesedés vagy leépülés? A második félidő dönt!* című írását díjazták és jelölték a 2021. évi díjra. Az írások az *Új Ember* katolikus hetilapban jelentek meg és a *Magyar Kuríron* kerültek másodpublikálásra.

A 2021. évi a Média a Családért-díj szakmai díját Lévai Anikó adta át. Orbán Viktor miniszterelnök felesége a díjátadón ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy a Média a Családért Alapítvány olyan cselekvő közösség, amely építeni tud rombolás helyett. Hangsúlyozta, hogy egy jobb világnak a legfontosabb alkotóeleme az a kicsi sejt, amelyet családnak nevezünk, mert ott éljük meg a szeretetet és ott érezzük magunkat biztonságban.

A magyarországi Média a Családért-díjat a szakmai zsűri döntése alapján Kácsor Zsolt Irigység című írása nyerte el, amely a Népszavában jelent meg. Az 1 millió forinttal járó díjat a Magyar Telekom támogatta. A szerző ebben az írásában egy balatoni élményét örökítette meg, amikor a balatonföldvári strand büféje előtt egy ötgyerekes család állt előtte a sorban.

A közönségdíjat állandó szerzőnk, Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató vehette át Beteljesedés vagy leépülés? A második félidő dönt! című írásáért, mely felületeinken jelent meg. A szerző Ferenc pápa azon döntésére reflektál, mellyel életre hívta az idősek világnapját, illetve az időskor esélyeire.

2021. év hazai és külhoni díjazottjai:

A Külhoni Média a Családért-díjat Péter Beátának, a *Liget.ro* újságírójának *És a gyerekkel mi lesz?* című írásáért ítélte oda a szakmai zsűri, melyet a szerző Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkárától vett át. Az egymillió forinttal járó díj átadása a Nemzetpolitikai Államtitkárság Bethlen Gábor Alapjának köszönhetően valósulhatott meg.

A 2021. évi külhoni közönségdíjat a *Magyar Szóban* megjelent *Folyamatosan frissíteni kell az „adatbázist"!* című írásával érdemelte ki Kállai G. Nikoletta.

A közönségszavazás győzteseinek díját a Kolping Hotel és a Zax Kézműves Csokoládé biztosította.

A háromszázezer forinttal járó Családbarát Média – Miniszteri Különdíjat pedig Farkas Adrienne, a Kossuth rádió munkatársa vehette át Zsigó Róbert családokért felelős államtitkártól, a *Kháron ladikján – a gyászkísérés a gyakorlatban* című riportjáért.

K. I.
Fotó: Merényi Zita

Segítsünk a balesetet szenvedett erdélyi gyermekkórusnak!

Tavaly decemberben balesetet szenvedett a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar egyik kisbusza Nyárádmente közelében, amely a kórus tagjait szállította volna Szovátára, karácsonyi hangversenyükre – adták hírül a Boldogasszony Iskolanővérek. Az egyik legsikeresebb erdélyi gyermekkórus most a sérültek elhúzódó kórházi ellátásának díjára és új járműre gyűjt.

A kórus életében a sok felemelő és szép élmény után 2021 karácsonya megpróbáltatást hozott. Az online próbaidőszakokat követően lelkesen készültek a karácsonyi hangversenyt helyettesítő, szülőkkel és barátokkal megosztható tévéfelvételre. A felvétel napján, december 11-én az egyik gyerekeket szállító mikrobusszal balesetet szenvedtek. A balesetet mindenki túlélte, de minden utas megsérült, van, akinek további kórházi kezelésre van szüksége, s az autó javítási költségei is magasak.

A történtekről Nagy Éva M. Vera iskolanővér és Czakó Gabriella iskolanővér társult tag számolt be, kérve, hogy aki tud, támogassa a gyűjtést.

„Elérkezett december 11-e, amire hónapok óta készült közel hatvan kórustag, köztük számos új, kicsi énekessel, de nagyváradi zenepedagógiáról hazaérkező egyetemista és Marosvásárhelyen tanuló középiskolás kórustagokkal is, akik kitartóan bekapcsolódnak a kórusmunkába, ha másképp nem megy, Zoomon keresztül.

A nyárádmentiek három mikrobusszal igyekeztek Szovátára, a nagy ünnepi közös éneklésre. A mikrobuszokat önkéntes munkatársak, szülők vezették. Ám az egyik mikrobusz sajnos balesetet szenvedett a kanyargós Nyárádmente egy hírhedt „észkos" (északi fekvésű, fagyos) völgyében, amikor a szembe jövő kamion megcsúszott, és összeütközött a kórustagokat szállító mikrobusszal. Az apuka – kedves kórustagunk édesapja –, aki saját mikrobuszát vezette, már látta, hogy mi fog következni, szinte leállt, mikor az ütközés megtörtént. A kamion üzemanyagtartálya rácsúszott a mikrobuszunkra. Az angyalok megóvták a mikrobusz utasait a nagyobb bajtól, de mindenki megsérült."

A Marosszéki Kodály Zoltán Gyermekkar magyar gyerekekből alakult 2005-ben, a Boldogasszony Iskolanővérek zenés missziójának gyümölcseként. A kórus tagjai Szovátáról és a Felső-Nyárádmente több falvából valók: Jobbágytelkéről, Székelyhodosról, Deményházáról, Mikházáról, Nyárádremetéről. (Nyárádmente Erdélyben, a Székelyföldön, Marosvásárhelytől délkeletre fekvő, magyarok lakta tájegység, Marosszék központi régiója.)

A kórusvezetőket az a szándék vezette, hogy a muzsika és kóruséneklés segítségével éltető és élni segítő közösségeket hozzanak létre, hogy lehetőséget teremtsenek, és ami talán a legfontosabb, reményt ébresszenek. A gyerekek lelkesedése és kitartása eredményeként született meg egy iskolarendszeren kívüli komplex zenei műhely, a Tündérkert Iskola, amely a Kodály-módszer segítségével ma már kétszázötven gyermeknek ad lehetőséget nemcsak a zenei anyanyelv, hanem magyarságuk, nemzettudatuk megőrzésére is.

A kórus repertoárjában a hagyományos magyar folklór és feldolgozásai mellett középkori, reneszánsz, barokk, klasszikus, romantikus kórusművek szerepelnek. Az elmúlt években szép sikereket értek el. Mára Erdély egyik ismert és szeretett gyermekkarává vált.

*

2019-ben, Ferenc pápa csíksomlyói látogatása alkalmából mutatta be Berecz András az *Isten bolondja* című önálló estjét Csíkszeredában, melyben Vidnyánszky Attila rendező ötlete nyomán a kórus is jelentős szerepet vállalt.

„Törésekkel, zúzódásokkal szállították el a szirénázó mentőautók kedves kórustagjainkat, köztük fiatal zenepedagógus munkatársunkat és az önkéntes apukát a marosvásárhelyi kórház sürgősségi osztályára. Látva a totálkáros mikrobuszt, mégis a hála támadt fel mindenkiben, hogy ennyivel megúsztuk. Egyik legfiatalabb kórustagunk állkapocstörése kíván még további műtétet és fogászati kezeléseket, amelyek jelentős kórházi költségekkel járnak majd. Sofőrünk gyógyulása is hosszabb folyamat lesz, neki hét bordája törött el a légzsáktól. A biztosító ki sem jött megnézni a totálkáros járművet, fényképek alapján a töredékét ítélte meg annak az összegnek, amennyit a jármű ért."

A kórusvezetők, Nagy Éva M. Vera iskolanővér és Czakó Gabriella iskolanővér társult tag most az olvasók segítségét is kérik a kórházi kezelések miatt nehéz helyzetbe kerülő családok számára és a kórusnak, hogy pótolni tudják a használhatlanná vált járművet.

Adakozni a Boldogasszony Iskolanővérek bankszámláján lehet:

Számlaszám: 11600006-00000000-83251997 (Erste Bank Hungary Zrt.)

Közlemény: „Támogatás Erdély"

Forrás: Boldogasszony Iskolanővérek
Fotó: Merényi Zita

Együtt a babákért

2022-ben is folytatódik a Katolikus Karitász programja

Tizenegyedik éve szervezi meg a Katolikus Karitász és a Drogerie Markt (DM) Magyarország közös kampányát, amelynek célja, hogy kisgyermekes családokat támogassanak pelenkával. Az adománnyal az eltelt években több ezer kisgyermeket nevelő, nehéz sorsú család számára tette a kezdeményezés könnyebbé a hétköznapokat.

Az idei adományok átadása január 25-én vette kezdetét a karancsági Lisieux-i Szent Teréz Missziós Ház udvarán. Az ünnepélyes átadón az üzletlánc jelképesen adta át a segélyszervezet részére az adományokat és ismertették a program részleteit. Az első pelenkákat Hittner Krisztina, a DM PR és ügyfélszolgálati csoportvezetője és Écsy Gábor, a Katolikus Karitász országos igazgatója adta át helyi kisgyermekes családoknak.

Az átadón Écsy Gábor emlékeztetett, hogy a *Bibliában* olvashatjuk: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek." Ennek fényében dolgozik a Karitász is, és támogatja a kisgyermeket nevelő, hátrányos helyzetű családokat. Az elmúlt több mint tíz év alatt a DM Magyarország mintegy kétszáztíz millió forint értékben adományozott a Karitász segítségével hátrányos helyzetű családoknak pelenkát. Nagyon nagy szám, s még azt is ki kell emelni, hogy ez legalább 5,5 millió darab pelenkát, kettőezernyolcszázhatvan megajándékozott családot, tehát több mint háromezer gyermek első évének kiemelt támogatását jelenti.

Hittner Krisztina elmondta: „Ahogyan a Karitász nyolcszáz településen, mi kétszázhatvankettő üzlettel vagyunk jelen az országban. Az „Együtt a babákért" program innen is indult: szerettünk volna helyileg felelősséget vállalni, példát mutatni. Drogéria vállalatként kerestük a kisgyermekes családok támogatásának lehetőségét. Sajátmárkás pelenkáinkkal 2011 óta évente most már kétszázhatvankettő családban vállalunk szimbolikus keresztszülőséget."

A DM Magyarország és a Karitász közös kampánya 2022-ben is a nehéz körülmények között élő családokat és gyermekeiket támogatja. A kampány eredményeként évről évre mintegy 20 millió forint értékben tud a két szervezet közösen segíteni.

Forrás és fotó:
Katolikus Karitász

Otthon lehetek ebben a világban

Születésnapi beszélgetés Versegi Beáta-Mária szerzetesnővérrel

(Folytatás az 1. oldalról)

– Milyen családba született?

– Kaposváron születtem, egyedüli gyerek vagyok, ennek minden előnyével és hátrányával. A szüleim nem kaposváriak, és a rokonság sem. Szerettem volna testvéreket, de szüleim egyetlen, kedvenc gyereke lettem. Ebből fakadóan alaptapasztalatom az egyetlenség élménye, az, ahogyan Isten tekint ránk.

– A szülei mit szóltak ahhoz, hogy gyermekük szerzetesnek áll?

– Nem így képzelték az életemet. Ellenálltak. Kilenc évet kellett várni a megbékélésre. Senki nem gondolta, hogy szerzetes leszek. Nem voltam jámbor alkat, akiről látni lehetett volna, hogy szerzetesnek született, ezért aztán a szüleim is meglepődtek, amikor tizenkilenc évesen így döntöttem.

– Hogyan érkezett meg az életébe az elhívás?

– Katolikus családban nevelkedtem. Tizennégy éves korom körül kételkedtem abban, hogy Isten létezik. Tizenhat évesen azonban volt egy mély tapasztalatom Isten jelenlétéről, egy rózsafüzér imádság közben. Később sokan mondták nekem, hogy a *Szentírás* olvasása jó dolog, de én egy szót sem értettem belőle. Egyszer Međugorjéba utaztunk a szüleimmel. Egy imában ezt kértem: „Kedves Szűzanya, én nem hiszem, hogy itt vagy, de ha bármi közöd van ehhez a helyhez, akkor segíts abban, hogy értsem a *Szentírást*.” Azon a nyáron olvasni kezdtem a *Bibliát,* és személyes, mély istenkapcsolatom alakult ki. Eközben a fiatalok szokásos életét éltem, fontos volt számomra a társaság, a barátok, a sport, a szerelem.

– Úgy tűnik, Máriának sikerült megértetnie Önnel a *Szentírást*, hiszen teológus lett. Hogyan folytatódott az útja a szerzetesség felé?

– Elsőre nem vettek fel az egyetemre, s ekkor Düsseldorfba hívtak bébiszitternek. Nem volt ott ismerősöm, csak egyetlenegy, ő viszont nagyon közeli: a Jóisten. Egyedül voltam az emberek között, de a napi imádságban, a szentírásolvasásban és akár a Rajnaparti kutyasétáltatásban is éreztem a jelenlétét. Amikor hazajöttem, mindenem megvolt itthon, valami mégis hiányzott. Nem értettem, mi az. Mély keresés vitt a szerzetesi hivatás felé.

Ebben az időszakban találkoztam a Nyolc Boldogság Közösséggel. Emlékszem, egyszer Péliföldön imádkoztam a kereszt előtt, és azon gondolkodtam, mi a válaszom arra, hogy Jézus szeret. Világossá vált számomra, nem az, hogy többet szolgálok és többet imádkozom, hanem az, hogy ami vagyok, azt oda akarom ajándékozni Istennek.

Sosem akartam szerzetes lenni, ezért elcsodálkoztam ezen a mély belső tapasztalaton. Lehet, hogy ezt hívják úgy, hogy szerzetesi hivatás? Később sem múlt el bennem ez az érzés, nem lehetett túllenni rajta.

– Hogyan lépett be a közösségbe?

– A 90-es évek elején nagy lendületet kapott Magyarországon a lelki élet. Amikor II. János Pál pápa 1991-ben Magyarországra látogatott, már a Nyolc Boldogság Közösséggel együtt mentem a Népstadionba, a fiatalok találkozójára. Az én generációm nem sokat töprengett, s bennem sem merült fel, hogy hosszan mérlegeljek. A keresésem során találkoztam a közösséggel, és egyértelmű volt számomra a döntés.

– Ha visszatekint az életére, mi az, amiért hálás?

– Amiért leginkább hálás vagyok, az az, hogy összeállt az életem képe, mint amikor a kis puzzle-darabokból kirajzolódik az egész. A vargabetűk is értelmet nyertek. Régen ezeket sikertelenségnek vagy mellékszálnak tartottam, hiszen nem az valósult meg, amit szerettem volna.

– Mik voltak ezek a vargabetűk, és hogyan nyertek utólag értelmet?

– Jártam az orvosi egyetemre. Érdekelt, de nem voltam a helyemen, bukdácsoltam, aztán nem mentem el vizsgázni, sokáig azt mondtam, hogy kirúgtak. Harminc év távlatából tudtam csak kimondani: én döntöttem úgy, hogy nem folytatom a tanulmányaimat, mert nem éreztem magaménak az orvoslást. Inkább embertant szerettem volna tanulni. Később Rómában jelentkeztem szerzetesi és papi hivatásgondozói tanulmányokra – az utolsó pillanatban kiderült, hogy mégsem én leszek a befutó. Így aztán Rómában, a Theresianumon keresztény antropológiára jártam, a szakdolgozatomat az emberi test méltóságáról készítettem. Később, harmincnyolc évesen, a doktori dolgozatomat írva döbbentem rá, hogy már az orvosi egyetem alatt is ugyanúgy az emberi test méltóságáról gondolkodtam, az érdekelt igazán.

Amikor Rómában végeztem a tanulmányaimmal, úgy éreztem, felelősségteljesen bele kell állnom a szakmámba, amit ott kaptam, hiszen nem véletlenül tanulunk valamit. Két évig imádkoztam, hogy vállalni és választani tudjam azt, amit az élet hozott. Egy május 13-i napon igent mondtam, és döntöttem amellett, ami „adatott”. Kimondtam: vállalom, hogy keresztény antropológus leszek. Azóta ezen a napon szoktam ünnepelni „az Isten akarata ünnepét”, ezt az ünnepet magamnak találtam ki. Fontos volt megünnepelnem ezt a döntést.

Hazatérve, 2006-ban Lukács László SP meghívására tanítani kezdtem a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A doktorimat az akkori rektor, Orosz Lóránt OFM felszólítására kezdtem el írni, amikor éppen nem volt elég főiskolai órám. Így aztán a vargabetűk mentén olyan jogosítványokat kaptam, amiket soha nem terveztem.

Aztán jött a kiégéstörténetem, az az időszak, amikor rendszerszerűen rá kellett tekintenem az életemre. Ennek folyománya lett a szupervízió, amelyben szintén ott van, hogy miként tudok támogatni valakit a hivatásában, a személyiségében, de már nem csak papok és szerzetesek, hanem bárki más esetében is. Megkaptam azt, amire vágytam, hogy gyakorlati segítő lehessek, de olyan jogosultsággal, amit pont az elméleti munka és a tanulás alapozott meg. Válaszolt a vágyaimra a Jóisten, nemcsak a lelki, hanem a szakmai oldalon, a szolgálat területén is.

– Most milyen feladatai vannak?

– Alapvetően a felnőttképzésben dolgozom és az oktatásban veszek részt. A Károli Gáspár Református Egyetem szupervizorképzésének egyik meghívott oktatója vagyok, a Sapientián lelkiségteológiát tanítok és a pasztorális tanácsadó szakon vannak óráim, a SOTE-n, a lelkigondozói szakon pedig a kiégés a témám. Dobovicsné Buzás Andrea tréner kolleganőmmel a Váci Egyházmegyében papoknak és diakónusoknak tartunk képzést *Vezetői kompetenciák és lelkiség* címmel. Az atyák bőséges élettapasztalatára alapozunk, és ehhez rendeljük hozzá a teológia és a társadalomtudományok ismereteit. Trénertársaimmal pedagógustréningeket is tartok, de mindenféle szakmai területről találkozom a legkülönbözőbb beosztású emberekkel.

– Hívőknek és nem hívőknek is tart tréningeket, foglalkozik velük coach-ként, szupervizorként. Hogyan fér össze a keresztény szemlélet a nem hívők emberképével?

– Az ember a teremtettségénél fogva Isten kincseit hordozza. Magát az emberi jelenséget (az antropológiában ezt a fogalmat használjuk) sokféleképpen lehet értelmezni. Mi, keresztények az embert a biblikus hagyomány és a hitünk alapján értelmezzük. A keresztény hit alapján állva szemlélem az embert, bárkivel foglalkozom, bármit teszek, legyen az meditáció, Istenhez fordulás vagy mozgáskultúra. Amikor civil szakmát gyakorlok, nem tisztem a hittérítés, de nyilvánvaló, hogy én mindig ezen a szemüvegen keresztül látom a világot. A világnézetünk, akár beszélünk róla, akár nem, megjelenik a kommunikációnkban, de persze megvannak a szakma elvárásai, hogy miként fejezzük ki magunkat. Keresztény antropológusként én úgy szemlélem az embert, mint akinek az életútja belegyökerezik az örökkévalóságba. Számomra evidencia, hogy a velem szemben ülőt személyesen szereti a teremtő és megváltó Isten.

– Hogyan élte át a kiégést, és legfőképpen hogyan jött ki belőle?

– Kilátástalan életszakasz volt ez 2011 körül. Tehetetlen voltam. De még akkor, a sötétség idején is szerencsésnek éreztem magam. „Szelíden dőltem, mint a fák” – így fogalmaztam magamnak, hiszen lehetett volna belőle nagyobb koppanás is. Egy erőteljes mentális, pszichés és fizikai kiüresedettséget éltem át. Mások hívták fel a figyelmemet arra, hogy kiégéssel küzdök. Tudtam segítséget kérni, és kaptam is. Végtelenül hálás vagyok azoknak a kiváló szakembereknek, akik segítséget nyújtottak. Nem a kiégéstől lettem „kiégésszakértő”, hanem attól a sokféle kapaszkodótól, amit kaptam.

– Hogyan kezdett beszélni erről másoknak?

– A legfőbb támogatóm a magyarországi szerzetesség volt. A szociális testvéreknél töltöttem akkor a sabbatévem, nagyon sokat köszönhetek nekik. A saját közösségemen, a szerzeteseken és a barátaimon túl papok is támogattak. Tudtak az aktuális állapotomról, és látták, hogy haladok a feldolgozás folyamatában. A szerzetesek éve előkészítésekor még benne voltam a kiégésben. A Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodája akkori vezetője, Ulrik Monika SSND biztatott, hogy vállaljak feladatokat, ha keveset is. A szerzeteseket bemutató, Rendben vagyok című országos kampány alkalmából megkértek, osszam meg másokkal, hogyan küzdöttem meg a kiégéssel. A krakkói ifjúsági találkozó után az ifjúsági referensekkel is beszéltem erről, s ezt követően a *Magyar Kurír* interjút készített velem. Pár hétre rá a főszerkesztő felkért, hogy írjak könyvet erről a témáról. Ez lett az első könyvem. Azelőtt soha nem gondoltam, hogy valaha írni fogok. Apostoli küldetésként éltem meg ezt a kérést, úgy éreztem, fontos, hogy továbbadjam azt a jót, amit megtapasztaltam. Mások is bátorítottak a kiégéstörténetem megírására. Ez volt az a kapu, ami megnyitotta számomra az utat az írás felé.

– Milyen könyveket írt még?

– Megjelent egy szakmai könyvem *Kapcsolatteremtő spiritualitás* címmel. Ez a szupervizorképzésen készült szakdolgozatom, melyben a keresztény értékeket mutatom be a civil szakmai körnek. Ezt követte az *ÉLET-Forrás* című kötet az Eucharisztiáról, illetve a *Punya – Egy falat kenyér* című mese egy Jézus korában élt cigány családról. Lassanként megértettem, hogy az írás is egy kifejezőeszköz számomra, és a megfogalmazás módját mindig igyekeztem a befogadókhoz igazítani.

– Mi foglalkoztatja mostanában?

– Tavasz óta dolgozom a szerzetesi iroda Emberi méltóság és gyermekvédelem projektjében. A teológusokból és más szakmák képviselőiből álló, hétfős szakmai csoportunknak az a feladata, hogy a keresztény emberképet közérthető formában fogalmazza meg, ami alapot adhat az emberi méltóság, a gyerekvédelem és gyermeknevelés területén, tehát a segítő szakmákban dolgozóknak. Nem bioetikai, hanem általánosabb megközelítésű képet dolgozunk ki: a kapcsolat, a hatalom, a sebezhetőség, a teremtettségünk, a végességünk és a méltóságunk a fő témák. Tartozunk egy integrált, korszerű, keresztény szemléletű emberkép megfogalmazásával, amely nem csak a teológiát végzettek, hanem bárki számára érthető.

– Hogyan látja a jövőjét?

– Lehet, hogy nem hangzik túl alázatosan, de úgy gondolom, rengeteg kincset kaptam, amivel megfelelően sáfárkodtam. Szeretném mások javára kamatoztatni, átadni, amim van. Örülök, hogy megjelenik egy tanítványom könyve. Ez már nem rólam szól. A *Punyával* kapcsolatban is az az érdekes, ami mások által lett belőle. Az Iránytű hivatástisztázó műhely munkája 2006-ban indult, most már egy kiváló csapat viszi tovább. Ha valaminek a kezdetén ott lehettem, és mások nagyszerűt alkottak belőle, azt jó látni. Életelemem, hogy fejlődjek. Most is dolgoznak bennem ötletek, intuíciók, és kíváncsian várom, vajon mi fog szárba szökkeni, a Jóisten mit akar majd kibontakoztatni, merre vezet tovább, egy-egy küldetésben kik lesznek a társaim.

– Hogyan tekint a világra ötvenévesen?

– Otthonossá vált számomra a világ ennyi év alatt. Alapközegem az Egyház, de kitágult számomra a világ, mivel a kincseink nem „belterjesek”. Isten ebbe a világba küldte Jézust, s általa otthon volt ebben a világban. Így az ő nyomában járva én is otthon lehetek benne, sőt, fáradozhatunk azon, hogy otthonossá tegyük a hívőknek és a nem hívőknek egyaránt.

– Kikristályosodott Önben egy olyan meghatározás, hogy „ez vagyok én”?

– Ennek még nem jött el az ideje. Látom az idősödő szüleimet és más nyolcvanon túli embereket, hogy mennyire leegyszerűsödnek. Kíváncsi vagyok, mi lesz az én életem esszenciája. Most fontosak az emberi kapcsolataim, a közösségem tagjai, a barátaim, az alkotó- és munkatársaim, akikkel kölcsönösen inspirálni tudjuk egymást. Kapcsolatban létezőnek élem meg magam. Az Istenhez és az emberekhez fűződő kapcsolatok gyümölcse ez az ötven év. Amikor magamra gondolok, erre a tágabb valóságra is gondolok. A találkozások mind hatnak az emberre, legyenek bár rövidek vagy folyamatosak, közeliek vagy távoliak, könnyűek vagy nehezek, vagy olyanok, melyek valaha élők és intenzívek voltak, de ma már nem azok. Úgy érzem, hogy ami vagyok, azt nemcsak magamnak köszönhetem, hanem sokaknak. A nagy rendező pedig maga a Jóisten.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Egyházi zenei rovatunkat *Mértékadó* című kulturális mellékletünkben olvashatják.

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület, Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest, V. kerület, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel öt óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: *https://www.varosmajoriplebania.hu/*

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor, a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templomban (Budapest, V. kerület, Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Görögkatolikus Szent Liturgia libanoni Szent Charbel remete tiszteletére Budapesten, a Gazdagréti Szent Angyalok-templomban (Budapest XI. kerület, Gazdagréti út 14.) a következő időpontokban: február 22., kedd, március 22., kedd, április 22., péntek. A szertartást bemutatja a maronita remete közbenjárását kérve, ereklyés áldással Kocsis Tamás dél-budai görögkatolikus szervezőlelkész. A szertartások 18 órakor kezdődnek, előtte fél órával lehetőség van közös áhítaton részt venni a templomban, illetve a sekrestyében szándékot felíratni.

ZARÁNDOKLAT

Gyalogos zarándoklat Hajdúdorogról Máriapócsra a pócsi kegykép elvitelének és hazahozatalának emlékére február 7-én, hétfőn.

Gyalogos zarándoklatot hirdet és vezet havonta egyszer Németh István és felesége, Mária a Fájdalmak Útján címen. Az első zarándokút 2022. február 5-én reggel 6.30 órakor indul a csabrendeki katolikus templomtól, majd Tapolcán ér véget. Könyörgés és engesztelés azért, hogy testi-lelki fájdalmainkat krisztusi lélekkel hordozni tudjuk.

KILENCED

Lourdes-i kilenced Budapesten, 2022. február 3-11. között az Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplomban (Budapest, VI. kerület, Pethő S. u. 2.). „Én vagyok az A és az Ω" – elmélkedés, rózsafüzér, gyertyás körmenet, imádság a betegekért, könyörgés a covid-járvány elmúlásáért.

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest, VIII. kerület, Kun utca 5.), lelkigyakorlat- sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebét, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. Ebben az évben a reggel 8 órakor kezdődő szentmiséket Fábry Kornél atya tartja, a nagykilenced mottója: Eucharisztia és a Szentlélek. Mindenkit szeretettel várnak. A szentmisék élőben is követhetők, illetve a *www.szentritatemplom.hu* oldalon.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) 2022. március 12-én 18 órától 15-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata „A belső gyógyulásért". Március 24-én 16 órától 27-én 13 óráig nagyböjti lelkigyakorlat Dr. Osztie Zoltán atyával. Április 14-én 18 órától 17-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. A Pasaréti Közösségi Ház I. emeleti terem (Budapest, II. kerület, Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpont: 2022. február 16.; március 02., 16., 30.; április 27.; május 11., 25. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin sa nővér vezeti.

„Minden vég egy új kezdet" címmel lelki napok a Szív Lelkiségi Központban, Tahiban (2022 Tahi, Villasor 7-9. T: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2022. április 22-én, pénteken 14 órától 24-én, vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: , 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törülközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelíthető: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., Bartók B. úton felfelé.

BESZÉLGETÉSSOROZAT

„Férfitalálkozók" címmel férfiaknak szóló előadás- és beszélgetéssorozatot indítottak a Pécsi Egyházmegye hét városában (Pécs, Mohács, Szekszárd, Paks, Tamási, Dombóvár, Szigetvár) 2021. október 8., péntektől 2022. május 20., péntekig. A következő időpontok: 2022. február 4., 10., 11., 18., 25. A találkozók kezdési időpontja 18 óra. Mindenkit szeretettel várnak, és kérik, hogy a szervezés megkönnyítése érdekében előzetesen feltétlenül regisztráljanak az alkalmakra. Bővebb információ: *https://pecsiegyhazmegye.hu/aktualis*

KÉPZÉS

A sümegi Ferences Akadémia hatodik kurzusát 2022. február 18–20. között tartják. Tömördi Viktor történész, ferences atya előadásában „A ferences jelenlét az egyházban" című, korábban megkezdett témáját folytatja, kezdés pénteken 16 órakor. Az akadémiát a Sümegi Ferences Rendház (8330 Sümeg, Szent István tér 7.) üzemelteti a kegytemplommal szomszédos kolostor épületében. Az elmélkedések és közös imádságok biztosítják a Ferences Akadémia lelkigyakorlatos jellegét. A kurzus résztvevői elismerő oklevelet kapnak. Igény szerint szállásról gondoskodunk. Jelentkezni a 06/20-823-2430 mobilszámon, illetve az *effataofm@gmail.com* címen lehetséges.

MEGHÍVÓ

Élménybeszámolót tart Fr. Várnai Jakab OFM a szentföldi tapasztalatokról február 4-én, pénteken 19 órától a Pasaréti Közösségi Házban (Budapest, II. kerület, Pasaréti út 137.) Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

Szerelmesek miséje - Ercsiben, a Nagyboldogasszony Plébánián (2451 Ercsi, Templom tér) február 12-én, szombaton 15 órakor püspöki szentmise, 16 órától zenés szentségimádás fél órában, majd 17 órától az Eötvös József Művelődési Házban (Ercsi, Szent István út 12.) tanúságtételek, beszélgetések. „A szeretet türelmes" (1Kor 13.) mottóval meghirdetett Szerelmesek miséje esemény nem korhatáros, jegyeseket, fiatal házasokat, egyedülálló, de családi hivatásra készülő fiatalokat, valamint az együtt járó fiatalok szüleit is várják. A szentségimádás keretében közösen imádkoznak a jövendőbeli házastársakért is.

NYÍLT NAP

A Sapientia Főiskolán (Budapest, V. kerület, Piarista köz 1.) nyílt napot tartanak 2022. február 10-én, csütörtökön 10-13 óra között. Szeretettel várnak mindenkit, aki szeretne bepillantást nyerni a főiskola mindennapi életébe: szívesen részt venne egy tanórán, találkozna a hallgatókkal és bejárná a könyvtár tereit. A főiskola rendezvényei védettségi igazolvánnyal látogathatók. A maszk viselése a Főiskola egész területén kötelező. Bővebb információ: *https://sapientia.hu/*

ÚJ EMBER ELŐFIZETÉSI AKCIÓ

Az Új Ember hetilap és az Adoremus árai megváltoztak.

Egypéldányos előfizetési áraink viszont továbbra is változatlanok.

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK:

ÚJ EMBER hetilap
éves előfizetés: **16 200** forint (52 lapszám)
féléves előfizetés: **8100** forint (26 lapszám)
negyedéves előfizetés: **4050** forint (13 lapszám)

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány
éves előfizetés: **10 440** forint (12 szám)
féléves előfizetés: **5220** forint (6 szám)
negyedéves előfizetés: **2600** forint (3 szám)

ÚJ EMBER hetilap és **ADOREMUS** együtt
éves előfizetés: **21 400** forint
féléves előfizetés: **11 300** forint

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható:
honlapunkon: http://ujember.hu/elofizetes/
telefonon: +36 1 235-0484, +36 1 633-3790

Új Ember Adoremus

ADÁSVÉTEL

ERDÉLYI új kopjafák, gyalogos székelykapuk Debrecenben eladók. T: 06/3-/938-4376

ALBÉRLET

KIADÓ Budapesten, a Kőbánya alsó vasútállomástól 5 percre, tiszta, rendezett környezetben lévő, 1 szobás, teljesen felszerelt lakás, havi 110.000 Ft + rezsiért. T.: 06/50-110-7897

ÁLLÁS

NYUGDÍJAS MATEMATIKATANÁRT, esetleg matematika tagozatos lektort, konzulenst keresek a *Háromszögek. Elmélet és feladatgyűjtemény megoldásokkal. Emelt szint* című digitalizált, háromszáz oldalas geometriakönyvem utolsó átolvasásához, távmunkában. Jelentkezni a *hompola.istvan@gmail.com* e-mail címen lehet.

BUDAPESTEN, családi házba takarítónőt keresünk, heti 2-3 napra. Elsősorban XI. kerületi hölgy jelentkezését várjuk. Későbbiekben, kölcsönös szimpátia esetén, főállásban házvezetőnőként alkalmaznánk. Jelentkezni a *kovesizs@gmail.com-ra* küldött önéletrajzzal lehet.

ELTARTÁS

ELTARTÁSI, életjáradéki szerződést kötnék budapesti vagy egri ingatlanért, akár plébánosi ajánlással. T: 06/30-561-7821

RÉGISÉG

A VISNYEI GALÉRIA régiséget vásárol.1071 Budapest, Dózsa György út 44. T.: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

SÍRBOLT

BAJÁN, a Rókus temetőben, saját tulajdonú, felújított, *üres családi sírbolt* eladó. I. parcella, 6. sor, 11. kripta. Lejárati ideje: 2056. Felépítménye szürke gránit obeliszk, vas díszkerítéssel. Érdeklődni: Vágó Miklós 06/20-487-2027

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEGABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet T.: 06/20-438-5993; *www.uvegfestes-stainedglass.hu*

CIRKÓFŰTÉST szereltessen elavult gázkonvektorai helyett! Fűtéskorszerűsítés kondenzációs gázfalikazán felszerelésével. Teljes ügyintézés, garancia. Rózsa Péter gázszerelő mester T.: 06/30-630-7862, e-mail.: *rozsapeter.ev@gmail.com*

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

ÜZENETKÜLDŐ

91. születésnapja alkalmából köszöntjük Zalakoppányban Katona Gézáné Gájer Teréz keresztmamát. A jó Isten továbbra is vigyázzon rá és tartsa meg még sokáig! Sok-sok szeretettel: Gerse család

facebook

TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu

Cím: 2162 Őrbottyán, Rákóczi u. 134. Pf. 10.
Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161
Tel.: +36 28 360 170
E-mail:
gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

Ünnepi üzenetküldő

Az új évben is üzenjen – szerezzen örömet az *Új Ember* hasábjain! Kívánjon boldog új évet, köszöntse szeretteit névnap, születésnap,házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz! Rövid üzenetében küldje el annak nevét és címét, akit szeretne meglepni az *aprohirdetes@ujember.hu* címre.
Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre a számlát kiállíthatjuk.
Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni,
a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

Új Ember KATOLIKUS HETILAP
Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133–1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2022. JANUÁR 31.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő–helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trauttwein Éva, Vámossy Erzsébet, Verestói Nárcisz
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1–317–3933
www.ujember.hu • e–mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1–266–0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1–317–3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1–317–3933; aprohirdetes@ujember.hu; http://ujember.hu/aprohirdetes–feladasa/
Előfizetés, terjesztés: +36/1–235–0484; +36/1–633–3790; +36/1–633–3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.
Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

Az ikon tanúságtétele

Megújult a miskolci székesegyház

(Folytatás az 1. oldalról)

Hét évvel ezelőtt a templom új külsőt kapott és környezete is megújult, tavaly pedig a székesegyház belső felújítása valósulhatott meg.

A felújítás leglátványosabb része a mintegy hetvenkét, posztbizánci stílusban készült ikon. A falfestmények a keleti rítusú templomok festésének szabályai szerint a mennyezeten, a boltíveken az üdvtörténeti eseményeket ábrázolják, lejjebb, az oszlopokon és oldalfalakon próféták, szentek, vértanúk láthatók.

Az üdvtörténeti események között ábrázolták Jézus Krisztus születését, kereszteltetését, keresztre feszítését és mennybemenetelét. Fölkerültek az Istenszülő ünnepei is, köztük a templom címünnepének, az Istenszülő elszenderedésének ikonja, sőt a karzat alatti mennyezeten Mária ószövetségi előképei is megjelennek.

A falakon találunk egészen ritkán ábrázolt szenteket is, mint például az úgynevezett „oszlopos” szenteket: Oszlopos Szent Simeon, Oszlopos Dániel; vértanúnőket: Szent Krisztina, Szent Zsófia; de ábrázolták többek között Magyar Mózest és a 2001-ben boldoggá avatott Romzsa Tódor püspököt is.

Vasyl Babych ikonfestő és csapata a székesegyház falain és oszlopain a secco festési technikát alkalmazta, a boltozatokon lévő ikonok pedig a lenvászonra megfestett képek utólagos felragasztásával készültek. A színek használata is a kánoni szabályt követi — mindezeket úgy szem előtt tartva, hogy harmonikus egységet alkosson az ikonosztázion fölötti boltíven mintegy hetven évvel ezelőtt, 1951-ben megfestett magyar szentek sorával.

A templom belsejét Kocsis Fülöp érsek-metropolita, Szocska Ábel nyíregyházi megyéspüspök és Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök áldották meg. Keresztes Szilárd emeritus püspök is velük együtt szolgált a Szent Liturgián.

Az eseményen a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) számos tagja, köztük Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke; Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK alelnöke; Ternyák Csaba egri érsek és Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök; a külhoni és társegyházak püspökei, köztük Bohács Béla kassai püspöki helynök, Pásztor Dániel, református püspök, Fabiny Tamás elnök-püspököt Cserhátiné Szabó Izabella püspökhelyettes képviselte, valamint a Miskolci Egyházmegye papsága.

Miskolc város elöljáróit Badány Lajos alpolgármester képviselte. Az ünnepi alkalmat Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is megtisztelte jelenlétével.

A Szent Liturgián Orosz Atanáz megyéspüspök köszöntötte a jelenlévőket, és hálás szívvel mondott köszönetet azoknak, akik lehetővé tették, hogy a miskolci templom valóban székesegyházként álljon a Miskolci Egyházmegye központjában.

A Szent Liturgián Kocsis Fülöp érsek-metropolita mondott homíliát.

„Amikor a keleti egyházban ábrázoljuk az Isten Fiát, Jézus Krisztust, akkor ezzel azt fejezzük ki, hogy Isten megmutatta önmagát, láthatóvá lett, emberi alakot vett föl, hogy minél inkább megérthessük az ő szeretetét, az ő kinyilatkoztatását. Minden egyes alkalommal, amikor bizánci egyházunk ikont fest, ezt a megtestesülést vallja meg. Arról tesz tanúságot, hogy Isten mindent megtett nekünk azért, hogy láthassuk, hogy befogadhassuk őt. Ebben segítenek nekünk az ikonok.

Az ikon ablak a mennyországra, szoktuk mondani. De nemcsak bepillantást enged, hanem magyarázza is nekünk a kinyilatkoztatást, abban segít, hogy megértsük Isten igéjét. Amikor egy ilyen gyönyörűen, az egyházi előírásoknak megfelelően kifestett templomba lépünk, akkor nemcsak átnézünk egy-egy ablakon, hanem szinte megérkezünk a mennyországba, már ott is találjuk magunkat benne.

»Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!« – kiáltott a jerikói vak (Lk 35,38). Ebből a kiáltásból született a Jézus-ima: »Uram, Jézus Krisztus, könyörülj rajtam«, amely kétezer éven átívelve járja át az egész Egyházat. A Jézus-ima hozza közel Istent az emberhez, vagy inkább az embert Istenhez. Ez nyitja meg a lelki látásunkat.

Ebben a pontos ikonográfiával kifestett templomban könnyű meglátni Isten országát. Igen, a bizánci templomban mindennek megvan a helye, megvan a maga értelme. Semmi sem fölösleges benne. Egyetlen betű, egyetlen ecsetvonás sincs véletlenül odatéve. Egyszerűen csak be kell lépni, és el kell kezdeni imádkozni.

Mindez segít nekünk meglátni azt, hogy az Egyházban hogyan adja magát nekünk az Isten. Az Egyház az, amely Jézus Krisztus megtestesülését továbbviszi, s ez vált láthatóvá itt, a miskolci templomban – mondta Kocsis Fülöp érsek.

A liturgián mondott köszöntőjében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kiemelte: „A kormány elismeri és megbecsüli az egyházak munkáját, azt, amit az országért, az emberekért tesznek. Az állam ezért az egyházaknak köszönettel tartozik”

A belső felújítás során gépészetileg is modernizálták a templomot. Felújították az elektromos hálózatot, ezzel együtt a fénytechnika fejlesztése is megvalósult. Modernizálódott a hangosítás, úgynevezett indukciós hurok kiépítésével és audovizuális eszközök telepítésével. A padok és a sztaszidion (támaszkodószékek) egységes színt kaptak; a padok alá fűtőszőnyeg került.

A beruházás a „Görögkatolikus Metropólia támogatása” című, EGYH-RKI-20-0004 azonosító számú projekt keretében valósult meg.

A bizánci hagyományt és értékeket megőrző, ugyanakkor a modern kor igényeinek is megfelelő miskolci templomba a nap bármely szakában beléphetünk. Az előtér ajtaja mindig nyitva áll: „lássuk meg Isten országát” az új ikonok között.

Forrás : Miskolci Egyházmegye
Fotó: Nyíregyházi Egyházmegye

A szegény egy másik Krisztus

Elhunyt hajléktalanokért mutattak be szentmisét Budapesten

A Sant’Egidio közösség szervezésében január 30-án a Horváth Mihály téri Szent József-templomban szentmisét mutattak be a közösség és más karitatív szervezetek hajléktalan barátai emlékére, akik az utcán éltek és esetenként ott is haltak meg. A budapesti szentmise után a járványügyi előírások betartásával meleg ételt és ételcsomagot kaptak a szegények, egy szál virág és szentkép kíséretében.

1983. január 31-én Rómában, a Termini pályaudvaron meghalt egy idős hajléktalan asszony, Modesta Valenti. A hajléktalanságából fakadó testi állapota miatt nem vitte el a mentő, amikor még lehetett volna rajta segíteni. A Sant’Egidio közösség Modesta halálának évfordulójához közeli napon minden évben több európai városban szentmise keretében emlékezik meg azokról, akik az utcán éltek és sokszor ott is haltak meg.

Magyarországon a hagyományos „Modesta-mise” neve „Scooter-misére” változott 2022-ben. A közösség barátja és gondozottja volt Kalas Péter, becenevén Scooter, aki Budapesten, a Kálvin téren élt egyre rosszabb állapotban. 2021. augusztus 5-én hasonlóan tragikus körülmények között halt meg, mint Modesta. Üszkösödő sebekkel feküdt magatehetetlenül napokig az aszfalton, míg végül a mentők többszöri riasztás után elvitték, de a kórházban már nem tudtak rajta segíteni: vérmérgezésben elhunyt.

A szentmise elején Szőke Péter, a közösség vezetője, miután ismertette Scooterrel való kapcsolatukat és a Kálvin téri hajléktalan férfi utolsó napjait, Aranyszájú Szent Jánost idézte, aki arra a következtetésre jutott, hogy a szegény egy másik Krisztus.

A világban a gazdagok mondanak ítéletet a szegények fölött. Az egyházatyák azt tanítják, hogy a végső napon a szegények lesznek a gazdagok: mindannyiunk bírái” – mondta a közösség vezetője, majd hozzátette: „A názáretiek megbotránkoztak Jézuson, hogy elsősorban a szegényekhez, betegekhez, fogyatékosokhoz, idegenekhez jött el. Az igazi botrány azonban az, hogy gazdag európai városainkban nem jut hely Scooternek és társainak.”

A szentmisén, melyet Michels Antal, a templom plébánosa mutatott be a tatarozás alatt álló templomban, jelen volt Kiss Ambrus, Budapest főpolgármesterének általános helyettese; Szili-Darók Ildikó, a nyolcadik kerület alpolgármester asszonya; a Sant’Egidio közösség tagjai – és nem utolsósorban hajléktalanok, gyászoló hozzátartozók.

Az evangélium felolvasása után Mózes Tibor, a közösség tagja megemlékezett azokról, akik az utóbbi években hajléktalanként éltek és haltak meg. A nevek olvasása és az életutak ismertetése közben az oltár mellett felállított Jézus-ikon előtt gyertyát gyújtottak minden megholt hajléktalanért.

Mózes Tibor elsőként Scooter életét ismertette, aki állami gondozásban, majd nevelőszülőknél nőtt fel. „Mindig előbb adott másnak, akinek szüksége volt rá, mint magának. Amije csak volt, abból mindenkinek adott, aki kért.” A közösség egy fiatal tagja ott volt vele az utolsó órákban, így nem kellett egyedül meghalnia.

Majd folytatta a hosszú-hosszú sort, azoknak a sorsát, akiket maguk is ismertek, és 2021-ben hunytak el. És tudjuk, hogy ez csak néhány ember. Mennyien vannak még a névtelenek, akikről nem gondoskodott senki, akiknek az életéről nem akartak tudomást venni, haláluk pedig szinte fel sem tűnt azoknak, akik a mindennapos rohanásban elhaladtak mellettük.

Mózes Tibor többek között megemlékezett egy édesanyáról, Kingáról, akitől elvették a gyermekét, őt pedig a férje bántalmazta; a viszontagságai ellenére mindig mosolygós hölgyről, Ildiről, aki törzsvendége volt a karácsonyi és a vasárnapi ebédeknek; Péterről, aki néhány hete covidban hunyt el; Ferencről, aki először az ételt sem fogadta el tőlük, de aztán megenyhült, megnyílt, és amikor álláshoz jutott, dolgozott; továbbá a Mikulás becenevű hajléktalan férfiről, aki a Jászai Mari térhez kötődött.

Monor többeket gyászol: Endrét, aki évtizedekig élt az elhagyott, ablaktalan bakterházban és rengeteget olvasott; a fanyar humorú, de úriember Palit; Robit, Máriát és Karcsit. Többen közülük koronavírusban hunytak el, mint ahogy sok hajléktalan Budapesten is.

Az elmúlt évek halottjairól való megemlékezés során kiderült, hogy volt, aki huszonöt évet sem élt, más erőszak áldozatává vált. A közösség egyik kedves hajléktalan barátja a vágyott Sziget fesztiválra a Dunán keresztül próbált bejutni, de a vízbe fulladt. Ismerőseik között volt több nyelven beszélő külkereskedő és hajdani győri bencés diák is. István, aki szintén évekkel ezelőtt hunyt el, áldást kért a bíborostól minden fedél nélkül élőre, és ezt a küldetését beteljesítve halt meg.

Mózes Tibor a közösség elhunyt tagjairól is megemlékezett, akik részt vettek a szegények szolgálatában. Majd könyörgött mindazokért, akik hajlék nélkül és fájdalomban éltek, vagy elhagyatva haltak meg, mint a szegény Lázár: fogadja be az Úr a házába őket, ahol nincs többé hideg és magány, és senki sem idegen.

Michels Antal az evangéliumot magyarázva elmondta, az Ószövetség népe számára fontos volt az ötvenedik, azaz a jubileumi év, amikor minden adósságot eltöröltek.

Jézus úgy érkezik meg, mint maga a jubileumi év: ő a szabadító. De hamar megharagszanak rá, elvetik őt. „Nem József fia ez?” – teszik fel a kérdést. Bár vannak sokan, akik rácsodálkoznak, hogy tanításának ereje van. Jézus tükröt tart az emberek elé, amit Isten készített a próféták által. Ebbe a tükörbe bele kell nézni. Mi sem örülünk, ha hibáinkra, esendőségeinkre rámutatnak, hiszen változnunk kellene – figyelmeztetett a szónok.

A plébános az evangélium nekünk szóló üzenetéről elmélkedve elmondta, Jézusban ott van Isten igazsága: ebbe a tükörbe beletekinteni nem mindig örömteli nekünk sem.

Ma, amikor fedél nélküliekre emlékezünk, izgalmas kérdés, hogyan is viszonyulunk testvéreinkhez – folytatta szentbeszédét a plébános. – Jézus mindenkit hív. A fedél nélküli testvéreket is. Jézus szelíd erővel, de nem erőszakkal rámutat a gyenge pontomra, hol kell változnom. Az Úr engem is gyógyít, ő az orvos számomra. Hallgassam meg hát az ő szavát, mert az isteni Ige élni akar bennem – buzdított Michels Antal.

A szentmise után a közösség tagjai az Irgalmasság ikonjának kis képét és egy-egy szál virágot adtak a rászorulóknak az összekészített ételcsomag mellé.

A Kapuvári Ízvadászok, akik már Rómában is főztek sokaknak, százötven főre készítettek sertéspörköltet és tarhonyát, amelyet a járványügyi előírásoknak megfelelően most nem a helyszínen fogyasztottak el, hanem becsomagolva magukkal vittek a szegények.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

● **Húsz kisgyermek fejlődéséhez** járul hozzá nap mint nap a Magyar Máltai Szeretetszolgálat sárkeresztúri Biztos Kezdet Gyerekháza, mely a felújítás után játszóparkkal, fedett babakocsi-parkolóval és kis konyhakerttel várja a családokat. A beruházás az Európai Unió támogatásával a Széchenyi 2020 program keretében valósult meg.

● **Keresztény testvéreink szenvedése minket is kötelez.** Ez fogalmazódott meg egy magyar édesapában, aki pénzadományt szeretett volna eljuttatni a szíriai Maalulába. Balog Zoltán református püspök és Azbej Trisztan, a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkára a közelmúltban látogatást tettek Szíriában, így ők vitték el az adományt és adták át ott élő rászoruló családoknak.

● **Stratégiai partnerként működik együtt** a Veszprémi Főegyházmegye és a Veszprém-Balaton 2023 Zrt. a jövő évi Európa Kulturális Fővárosa program sikeres megvalósítása érdekében. Erről írt alá megállapodást Udvardy György, a Veszprémi Főegyházmegye főpásztora, Markovits Alíz, a Veszprém-Balaton 2023 Zrt. vezérigazgatója és Navracsics Tibor, a Veszprém-Balaton 2023 Európa Kulturális Fővárosa (VEB2023 EKF) program megvalósításáért felelős kormánybiztos január 27-én Veszprémben.

Nekünk, hozzánk szóló beszédek

Ismét elérhető kötetünk a pápa budapesti és szlovákiai útjáról

Közel egy hónap után, a nyomdaiparban kialakult papírhiány és a fokozott érdeklődés következtében már december közepén elfogyott a polcokról* Az evangélium szabadságában éljetek! *– Ferenc pápa beszédei budapesti és szlovákiai látogatásán címmel, a* Bencés Kiadó *és a* Magyar Kurír *gondozásában megjelent kötetünk. A könyvet Hortobágyi Cirill főapát személyesen adta át Ferenc pápának Rómában.

A képekkel illusztrált könyv segítséget nyújt, hogy visszatekinthessünk a Szentatya szeptember 12–15. közötti, 34. nemzetközi apostoli útjára, felidézve azokat a beszédeket, amelyek nekünk, hozzánk szólnak. A kötet tartalmazza Ferenc pápa Budapesten és szlovákiai útján elmondott valamennyi beszédét, a szlovák jezsuita tartomány tagjaival folytatott beszélgetését, valamint a visszaúton, a repülőgép fedélzetén tartott sajtótájékoztatóját.

A kötethez Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke és Stanislav Zvolensk pozsonyi érsek, a Szlovák Püspöki Konferencia (KBS) elnöke írt ajánlást.

Az előszót Kuzmányi István, a *Magyar Kurír* főszerkesztője írta, aki az apostoli úton a sajtódelegáció tagjaként elkísérhette a Szentatyát.

Veres András győri megyéspüspök ajánlásában hangsúlyozza: „Biztosak lehetünk afelől, hogy az eucharisztikus kongresszus is segítette népünk és kultúránk jobb megismerését azok számára, akik még kevésbé ismertek bennünket. (...) Az ebben a könyvben összegyűjtött magyarországi és szlovákiai pápai beszédek a hozzájuk tartozó képekkel lehetőséget kínálnak arra, hogy a Szentatya üzenetei ne merüljenek feledésbe, és ne maradjanak »pusztába kiáltó« szavak, hanem elmélkedjünk róluk, s váltsuk gyakorlattá azokat a mindennapi életben.

Stanislav Zvolensk pozsonyi érsek ajánlásában kifejezi: „Nagyon hálásak vagyunk, hogy Ferenc pápa közénk jött, és személyesen igazolta lelki közösségét mindazokkal, akik hosszú időn keresztül, rendkívüli áldozatossággal előkészítették és megrendezték a 2021. szeptember 5. és szeptember 12. között Budapesten tartott imák, találkozások, elmélkedések, tanúságtételek, művészeti megnyilatkozások és liturgikus ünneplések sorozatát, melyek mind az Úr Eucharisztiában való jelenlétéből forrásoztak. (...)

A Szentatya, Ferenc pápa beszédeinek gyűjteménye, melyet az Olvasó a kezében tart, segítség és meghívás, hogy pápánkkal »együtt haladjunk«abban a lelki párbeszédben, amely a hitről és a hit tanúságtételéről szól jelen világunkban.

Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát személyesen ajándékozta 2021 decemberében a kötet egy-egy példányát Veres András püspöknek és Stanislav Zvolensk érseknek, december 15-én pedig Rómában Ferenc pápának.

Az evangélium szabadságában éljetek! – Ferenc pápa beszédei budapesti és szlovákiai látogatásán című kötet megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 9–17 óráig; szerdán 10–18 óráig) vagy megrendelhető az Új Ember online könyváruházban, továbbá beszerezhető az Apátsági Termékek Boltjában (Budapest, V. kerület, Károlyi utca 19.) és az *apatsagitermekek.hu* webshop ban.

Szent Ferenc írásait foglaltatja dalba a szír szerzetes ikerpár

Két názáreti zenész segítségével foglaltatja dalba Assisi Szent Ferenc írásait Johnny és George Jallouf, a szentföldi ferences kusztódia két szerzetesnövendéke.

Johnny és George Jallouf nem mellesleg ikertestvérek is. A most huszonöt éves fiatalemberek Aleppóban születtek, és ebben a háború alatt súlyos megpróbáltatásokon átesett szíriai metropoliszban élték meg együtt a szerzetesi elhívást, amely mindkettőjüket Assisi Szent Ferenc követésére sarkallta. Mára a szent iránti szeretetük és a vágy a szertartások ápolására egy új kalandban egyesítette őket: Szent Ferenc írásai nyomán állítottak össze arab nyelvű szent énekekből liturgiára és személyes imádságra egyaránt alkalmas énekeskönyvet. Munkájuk eredménye egy kilenc egyházi énekből álló gyűjtemény lett *Rabi wa Elahi* (Uram és Istenem) címmel, arab szöveggel és eredeti zenével, amely ingyenesen elérhető a digitális zenei platformokon, többek között a YouTube-on és az arab világban népszerű Anghamin.

George testvér elmondása szerint az ötlet, hogy Szent Ferenc írásai (2005-ben megjelent hivatalos fordításuk felhasználásával – a szerk.) ihlette arab liturgikus énekeket alkosson, a rendi képzés elején pattant ki a fejéből, amikor testvérével együtt Olaszországban voltak, és olasz nyelvű ferences énekeket énekeltek. Mindkét testvér képzett zenész is: George klasszikus gitárt és éneket, Johnny fuvolát és éneket tanult. Tervük az volt, hogy ferences liturgikus énekeket alkossanak eredeti dallamvilággal, amelyek megkomponálását egy názáreti keresztény zenészpárosra, Louai Zaherre és Rabab Zaitounra bízták. A szövegeket a szerzetes ikrek választották ki, és ők is énekelték fel a dalokat.

„Az énekek terjesztésének célja – nyilatkozta Johnny a custodia online hírportáljának –, hogy megpróbáljuk a ferences írások szellemiségét eljuttatni az arab világba, különösen a fiatalok számára a ferences lelkigyakorlatok és ifjúsági találkozók keretében. A gyűjtemény címét, amely arabul Uram és Istenem, Szent Ferenc „Én Uram, én Istenem, Istenem és mindenem!” mondata ihlette, amely a La Verna (Alverna) hegyen hangzott el, miután megkapta a stigmákat.

Johnny és George aleppói keresztény családba születtek, és a szíriai város ferences plébániájára jártak, még azokban az években is, amikor az egész lakosságot a háború traumája sújtotta. Hivatástudatuk azokban a zűrzavaros időkben virágzott ki. A bennük felmerülő kérdések és a boldogság utáni szomjúságuk, amit egyre erősebben éreztek, miközben a város az erőszak leírhatatlan poklába süllyedni látszott, arra késztette őket, hogy sutba dobják régi terveiket (egyikük orvos szeretett volna lenni, a másikuk filmrendezői álmokat dédelgetett), és követsék azt, Aki azokban a rettenetes években a leginkább vonzotta a szívüket.

*

A dalokat a Jeruzsálemi Latin Patriarkátus jóváhagyásával templomi liturgiákon és imatalálkozókon is lehet énekelni. A Szentföldi Ferences Kusztódia külön aloldalt hozott létre a Jallouf testvérek kezdeményezésére létrejött arab nyelvű ferences énekeknek.

Fordította: Varga Judit
Forrás: Fides.org
Fotó: Custodia.org

A missziók támogatója

Boldoggá avatják Pauline Jaricot-t, a Hitterjesztés Művének alapítóját

Pauline Jaricot-t, a Hitterjesztés Műve és az Élő Rózsafüzér mozgalom alapítóját május 22-én, a missziókat támogató intézmény alapításának 200. évfordulóján avatják boldoggá. Ebből az alkalomból Luis Antonio Tagle bíboros, a Népek Evangelizációjának Kongregációja prefektusa mutat be szentmisét.

Pauline-Marie Jaricot-t (1799–1862) 1963-ban nyilvánította Isten tiszteletreméltó szolgálójává XXIII. János pápa. 2020. május 26-án Ferenc pápa engedélyezte a dekrétum közzétételét, amely a Pauline közbenjárására történt csoda elismeréséről szól.

Pauline-Marie Jaricot gazdag, nyolcgyermekes lyoni családból származott, édesapjának selyemgyára volt. Később megtapasztalta a testi-lelki szenvedést: leesett egy zsámolyról, és ebben a banális balesetben majdnem életét vesztette; pszichés problémák sújtották, és édesanyját is elveszítette. E sok szerencsétlenség közepette mélyen megélte Isten jelenlétét. Az elmélyült imának köszönhetően legyőzte az őt ért megrázkódtatásokat, és úgy döntött, Istennek szenteli az életét, elhagyja a gazdagságot. Lyonban a Fourvire-i Szűz kápolnájában ünnepélyesen fogadalmat tett, Istennek ajánlotta életét.

Attól kezdve a szegényekben és a betegekben szolgálta Istent, kórházakat és gyógyíthatatlan betegeket látogatott, és buzgó, imádságos életet élt. Pap testvére, Phileas és a párizsi külmissziós papok elbeszéléseiből megtudta, milyen súlyos anyagi gondokkal küszködnek a missziók. Ezért társnőivel együtt gyűjtést kezdeményezett, létrehozva ezzel a Hitterjesztés Művét, amely hivatalosan 1822. május 22-én alakult meg, és amelynek fontos szerepe volt a 19. századi francia missziós mozgalomban.

A század végére az intézmény már minden keresztény országban jelen volt. XV. Benedek pápasága idején a mű pápai intézmény lett és székhelye Lyonból Rómába települt.

Pauline Jaricot 1821-ben aztán megalapította az Élő Rózsafüzér mozgalmat is. Látva a munkásnők nehéz életét az ő megsegítésükre is elindított egy kezdeményezést. Kialakított egy kis üzemet, ahol a profit a dolgozóké lett. Egy üzletember azonban átverte, kisemmizte Pauline-t.

Pauline-Marie Jaricot 1862. január 9-én halt meg, nyomorban.

Forrás és fotó: Sanfrancescopatronoditalia.it; Zenit
Fordította: Thullner Zsuzsanna